

LA POBLACIÓ DE BARCELONA

Lectura del Padró Municipal d'Habitants a 01/01/2020

Síntesi de resultats

Juliol de 2020

Oficina Municipal de Dades

Departament d'Estadística i Difusió de Dades

SUMARI

0	SÍNTESI DE RESULTATS	1
1	INTRODUCCIÓ	3
2	LA POBLACIÓ DE BARCELONA: EVOLUCIÓ I CARACTERÍSTIQUES	4
2.1	EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ DE BARCELONA	4
2.1.1	Evolució de la població per Districtes i Barris	5
2.2	POBLACIÓ PER EDAT I SEXE	6
2.2.1	Pes de la població infantil i de la gent gran	7
2.2.2	Edat mitjana de la població	8
2.3	POBLACIÓ SEGONS NIVELL D'INSTRUCCIÓ	9
2.4	NOMS MÉS FREQUENTS DE LA POBLACIÓ	10
3	ORIGEN I NACIONALITAT DE LA POBLACIÓ	11
3.1	POBLACIÓ PER LLOC DE NAIXEMENT	11
3.1.1	La població nascuda a l'estranger: evolució i perfil	11
3.2	POBLACIÓ PER NACIONALITAT	14
3.2.1	La població estrangera: evolució i perfil	15
4	DOMICILIS	21
4.1	EVOLUCIÓ I ESTRUCTURA DELS DOMICILIS DE BARCELONA	21
5	EL MOVIMENT DEMOGRÀFIC DEL 2019	24
5.1	EVOLUCIÓ DELS MOVIMENTS DEMOGRÀFICS	24
5.1.1	El moviment natural de la població	26
5.1.2	El moviment migratori i administratiu de la població	28

0 SÍNTESI DE RESULTATS

POBLACIÓ

- La població de Barcelona continua a l'alça i enllaça un quinquenni de creixement: la lectura del Padró a 1 de gener de 2020 situa en 1.666.530 persones els residents a la ciutat, la xifra més elevada des de l'any 1990.
- El desplaçament a l'alça de la població de Barcelona és generalitzat per districtes i barris, i prové de l'impuls de la població de nacionalitat estrangera (+8,2%).
- L'estructura per sexes de la població empadronada a Barcelona és molt similar a la d'anys anteriors, amb una lleugera superioritat femenina global i molt accentuada en les edats avançades.
- L'edat mitjana de la població de Barcelona continua estable al llindar dels 44 anys.
- El nombre de persones centenàries a la ciutat assoleix un màxim històric: 863 persones, un 10,8% més que un any enrere.
- Continua a l'alça el nivell formatiu de la població: un 33,4% de la població de 16 i més anys té titulació universitària o un cicle formatiu de grau superior.
- Per primer cop en la història recent de la ciutat, més de la meitat dels residents de Barcelona han nascut fora de la ciutat.
- L'augment del nombre de residents empadronats (360.970) de nacionalitat estrangera impulsa el seu pes relatiu, i ja suposen un 21,6% del total de la població.
- La diversitat de procedències continua sent un tret distintiu: a Barcelona, a banda de l'espanyola, hi resideixen persones de 179 nacionalitats.
- La distribució dels estrangers per Barcelona no és homogènia: l'Eixample i Ciutat Vella són els districtes amb més estrangers en termes absoluts.
- Dones i homes estrangers estan equilibrats, amb un cert predomini masculí.
- Dos de cada cinc estrangers que viuen a Barcelona tenen estudis universitaris o un cicle formatiu de grau superior.
- Per continents, els estrangers més nombrosos són europeus i americans. Les nacionalitats més representades són la italiana, la pakistanesa i la xinesa.

DOMICILIS

- Els 1.666.530 barcelonins empadronats a la ciutat viuen en 664.476 domicilis.
- El nombre de domicilis unipersonals és 205.394, un 30,9% del total.
- En un 76,9% dels domicilis viuen només persones de nacionalitat espanyola, en un 11,5% només persones de nacionalitat estrangera, i en el 11,7% restant conviuen persones de nacionalitat espanyola i estrangera.
- Al 76,8% dels domicilis de Barcelona no viu cap menor de 18 anys.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

- El saldo entre altes i baixes al Padró al llarg de l'any 2019 torna a ser positiu, resultat d'un saldo natural negatiu (-1.841 persones) i d'un de migratori i administratiu positiu (+18.445 persones).
- El saldo vegetatiu és negatiu a tot arreu, amb l'excepció de Ciutat Vella on –com l'any passat- és molt baix però positiu (111 persones). Per contra, el moviment migratori aporta residents a tots els districtes i a la pràctica totalitat dels barris.
- Natalitat i mortalitat mantenen el to descendent de l'any anterior, però mentre que els naixements contenen el ritme de la davallada i se situen en 12.560, les defuncions l'accentuen i cauen fins les 14.400. La taxa de natalitat va caure fins el 7,7‰, la més baixa des de 1995.
- Sense gaires novetats entre els noms més triats pels nadons: entre les nenes hi ha lleugeres variacions d'ordre, però els més escollits continuen sent Júlia/Julia, Emma, Martina, Sofia/Sofía, Ona i Aina. Entre els nens, els preferits van ser Marc, Jan, Àlex/Álex, Leo i Lucas.
- Pel que fa a la mortalitat, l'any 2018 van morir més dones (7.565) que homes (6.836).
- Els darrers registres de nupcialitat confirmen un retrocés del nombre de matrimonis després d'un trienni d'ascensos.
- El perfil majoritari d'immigrant correspon a un adult jove que ha nascut a l'estranger: un 14,3% de les altes per immigració és oriünd de la resta de Catalunya, un 7,7% de la resta d'Espanya, i el 78,0% de l'estranger.
- El perfil predominant dels emigrants correspon a persones joves que se'n van majoritàriament a la resta de Catalunya i a la resta d'Espanya.
- Les migracions internes segueixen a l'alça: el 2019 gairebé cent-mil persones van canviar de domicili dins de la ciutat.

1 INTRODUCCIÓ

Un cop més, el Departament d'Estadística i Difusió de Dades adscrit a l'Oficina Municipal de Dades de l'Ajuntament de Barcelona presenta les xifres de la població resident a la ciutat de Barcelona obtingudes de la lectura del Padró Municipal d'Habitants: en aquest document sintètic s'ofereix la lectura a 1 de gener del 2020¹.

L'informe presenta en un primer apartat els indicadors essencials per conèixer la població a partir de les característiques personals dels inscrits al Padró, com el sexe, l'edat, el lloc de naixement, la nacionalitat, el nivell acadèmic, els anys d'alta al municipi o els noms més freqüents de la població.

En el segon bloc s'ofereix informació sobre la població de nacionalitat estrangera i la població que ha nascut a l'estranger i actualment està empadronada a Barcelona. En el tercer, s'exploren les característiques bàsiques dels domicilis en els quals estan empadronats els residents. Per últim, al darrer apartat es repassen les dades bàsiques dels moviments demogràfics –vegetatiu, migratori i administratiu- esdevinguts durant el 2019.

A nivell territorial, en aquest informe s'han tractat preferentment les dades a nivell de ciutat, districtes i Àrees Estadístiques Bàsiques (AEB), però la informació està disponible també per barris i seccions censals².

Aquest document sintètic condensa la informació estadística detallada recollida al web del Departament d'Estadística i Difusió de Dades i recopilada temàticament als següents informes³:

- *Característiques de la població de Barcelona segons el Padró Municipal. Gener 2020.* Col·lecció Informes estadístics núm. 83.
- *La població estrangera de Barcelona. La població de Barcelona nascuda a l'estranger. Gener 2020.* Col·lecció Informes estadístics núm. 84.
- *Característiques dels domicilis de Barcelona segons el Padró Municipal. Gener 2020.* Col·lecció Informes estadístics núm. 85.
- *El moviment demogràfic de Barcelona. 2019.* Col·lecció Informes estadístics núm. 86.

¹ La lectura detallada de 2020 i d'anys anteriors la podeu trobar al web d'Estadística i Difusió de Dades de l'Ajuntament de Barcelona <http://www.bcn.cat/estadistica/catala/index.htm>. També trobareu al portal Open Data <https://opendata-ajuntament.barcelona.cat/es/> una selecció d'aquestes dades. Tots els gràfics i mapes continguts en aquest informe s'han elaborat amb informació publicada als mateixos enllaços.

² Vegeu <http://www.bcn.cat/estadistica/catala/dades/tpob/index.htm>

³Tots aquests informes, i els corresponents a anys anteriors, estan disponibles a: <http://www.bcn.cat/estadistica/catala/dades/inf/portada/index.htm>.

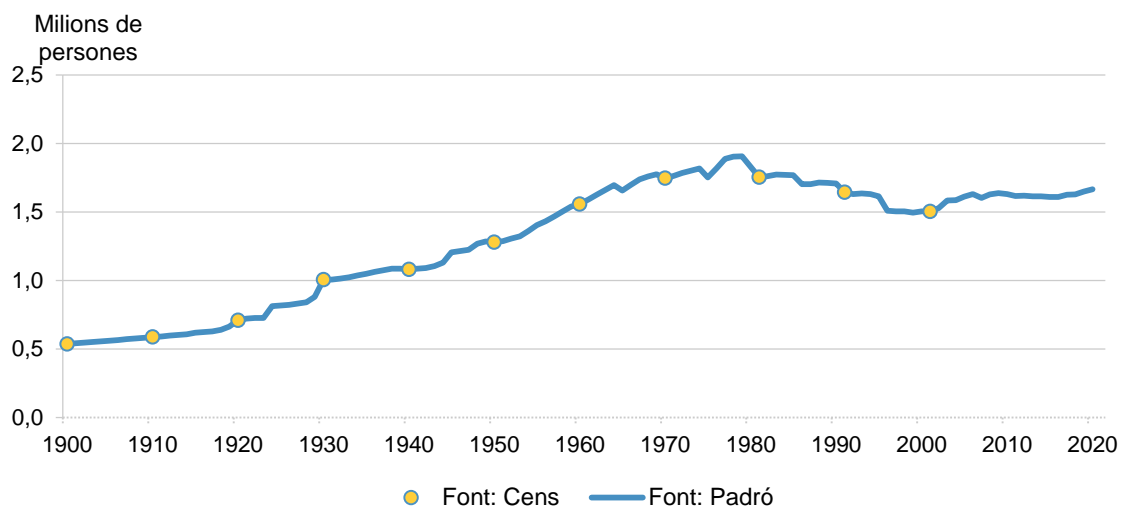
2 LA POBLACIÓ DE BARCELONA: EVOLUCIÓ I CARACTERÍSTIQUES

2.1 Evolució de la població de Barcelona

La població de Barcelona continua a l'alça i, amb el darrer augment de l'1% durant 2019, enllaça un quinquenni de creixement. Amb aquest darrer impuls, més moderat que el de l'any anterior, la lectura de la població empadronada a Barcelona a 1 de gener de 2020 situa en 1.666.530 persones els residents a la ciutat, la xifra més elevada des de l'any 1990.

En el context de relativa estabilitat que caracteritza la població de Barcelona en la segona dècada del segle, les dades de la lectura 2020 destaquen per lligar un quinquenni d'augment consecutius i per registrar el segon increment interanual més important –després del de l'any passat- dels darrers dotze anys, tant en termes absoluts (+16.172 persones) com relatius (+0,98%).

Gràfic 1: Població resident a Barcelona (1900-2020)

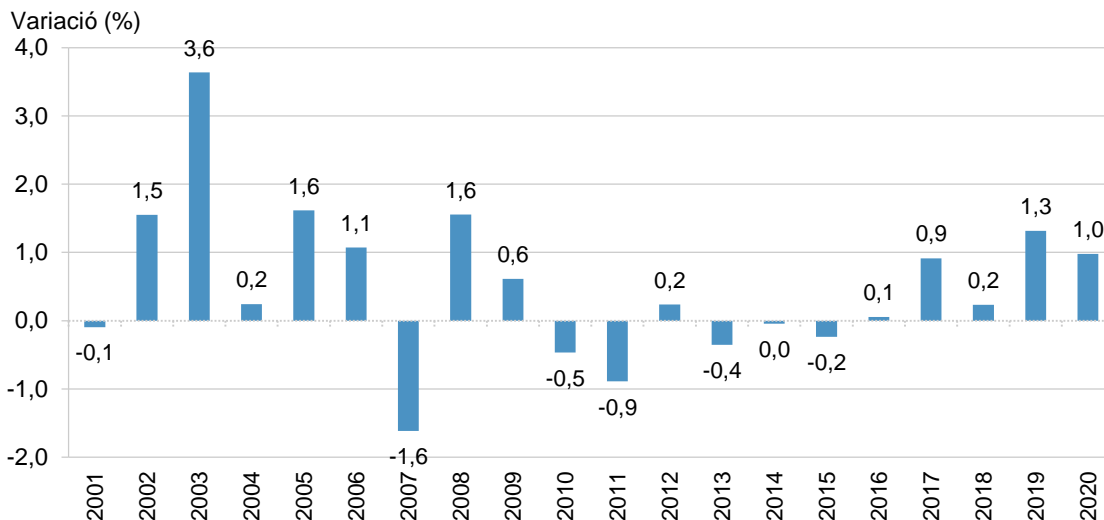

El moderat creixement de la població empadronada contrasta amb la llarga etapa ascendent dels primers vuitanta anys del segle passat i amb la posterior davallada de les dues darreres dècades del segle. A partir de l'any 2000 la població empadronada va iniciar una nova etapa de suau ascens, alimentat bàsicament pels fluxos d'immigrants que, amb alguns alts i baixos, es va aturar el 2009.

Des de l'any 2010, les oscil·lacions interanuals de la població han estat molt minses, i no han superat en cap cap l'1% -ni a l'alça ni a la baixa- fins el 2019. Les dades de 2020 suposen una continuació de la tendència expansiva, però entre els diferents components a considerar sobre la possibilitat que aquesta tendència es mantingui, hi ha almenys dos factors importants, a banda del propi component vegetatiu i migratori: per una banda, les lectures padronals recullen moviments demogràfics que poden estar no del tot actualitzats per raons administratives (per exemple, baixes que es comuniquen amb retard) i alhora poden patir oscil·lacions derivades de canvis en les metodologies dels recomptes. Per una altra banda, cal parar atenció al col·lectiu de persones

empadronades a Barcelona sense domicili fix, que continua en ascens i assoleix les 20.525 persones, la xifra més elevada en el que va de segle. D'aquestes, 16.733 tenen nacionalitat estrangera.

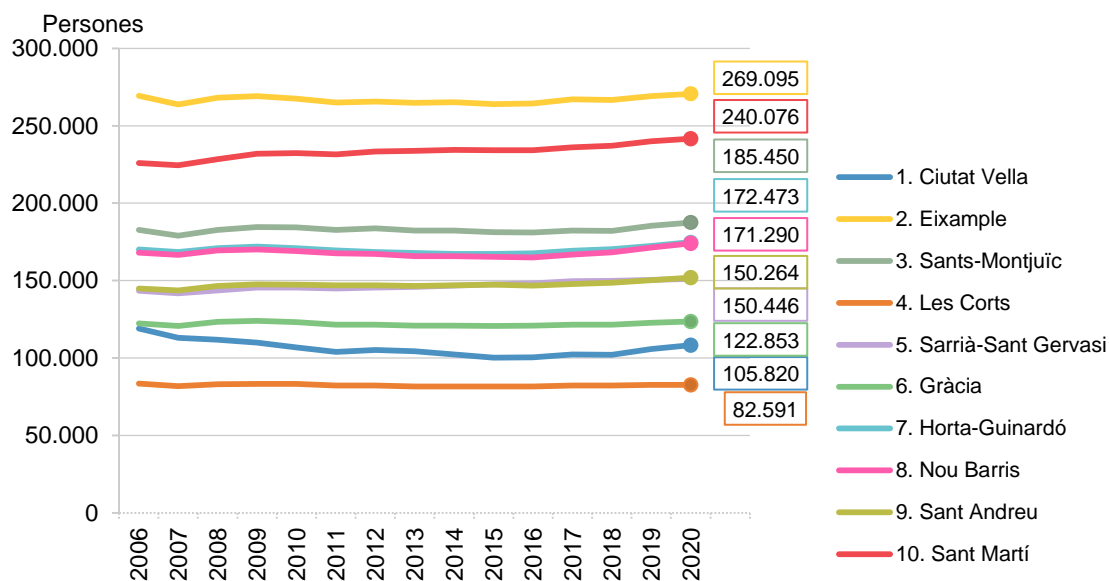
Gràfic 2: Evolució de la població resident a Barcelona (2001-2020), taxa interanual (%)

2.1.1 Evolució de la població per Districtes i Barris

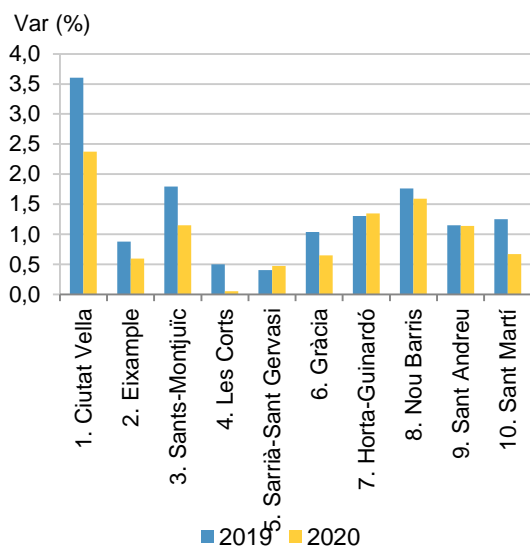
En línia amb el que va passar l'any anterior, **l'augment de la població de Barcelona és generalitzat**. Si el 2019 ja es va capgirar la trajectòria descendent que s'havia registrat l'any anterior a quatre districtes amb lleugeres caigudes, les dades de 2020 confirmen que, amb diferents intensitats, a tots els districtes continua augmentant el nombre de persones empadronades: on menys creix és a Les Corts (+0,1%), i on més, a Ciutat Vella (+2,4%).

Gràfic 3: Població resident als districtes de Barcelona (2001-2020)

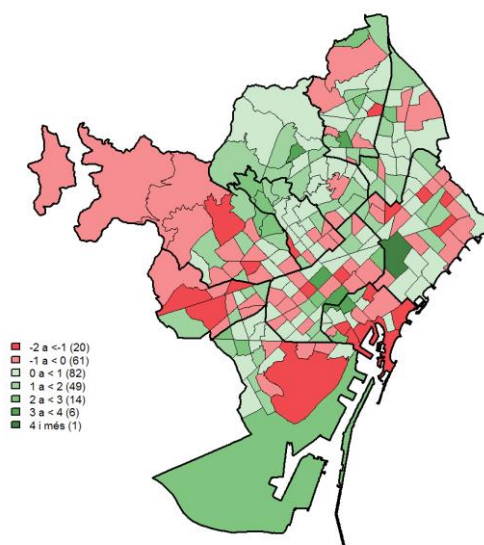

Per barris, també els augments són generalitzats, amb escasses i minses davallades a només dotze dels 73 barris. Per segon any consecutiu, Diagonal Mar i el Front Marítim del Poblenou és el barri que registra una davallada de població més significativa, d'un 0,7%. En l'extrem oposat, el del barri que guanya més població, també repeteix el Barri Gòtic, amb un augment del 13,2%, un augment que es converteix en un estancament si s'exclouen les persones sense domicili fix. Per Àrees Estadístiques Bàsiques, 159 de les 233 en què es divideix la ciutat han registrat moviments ascendants.

Gràfic 4: Evolució de la població als districtes de Barcelona, taxa interanual (%)

Mapa 1: Evolució de la població a les AEB de Barcelona, variació interanual 2019-2020 (%)

2.2 Població per edat i sexe

L'estructura de la població empadronada per sexes manté els trets característics que l'han caracteritzat en els darrers anys, amb **un predomini de les dones força generalitzat** en termes territorials. En conjunt, les dones representen un 52,5% del total de la població, una proporció que es manté molt estable des de fa quatre dècades.

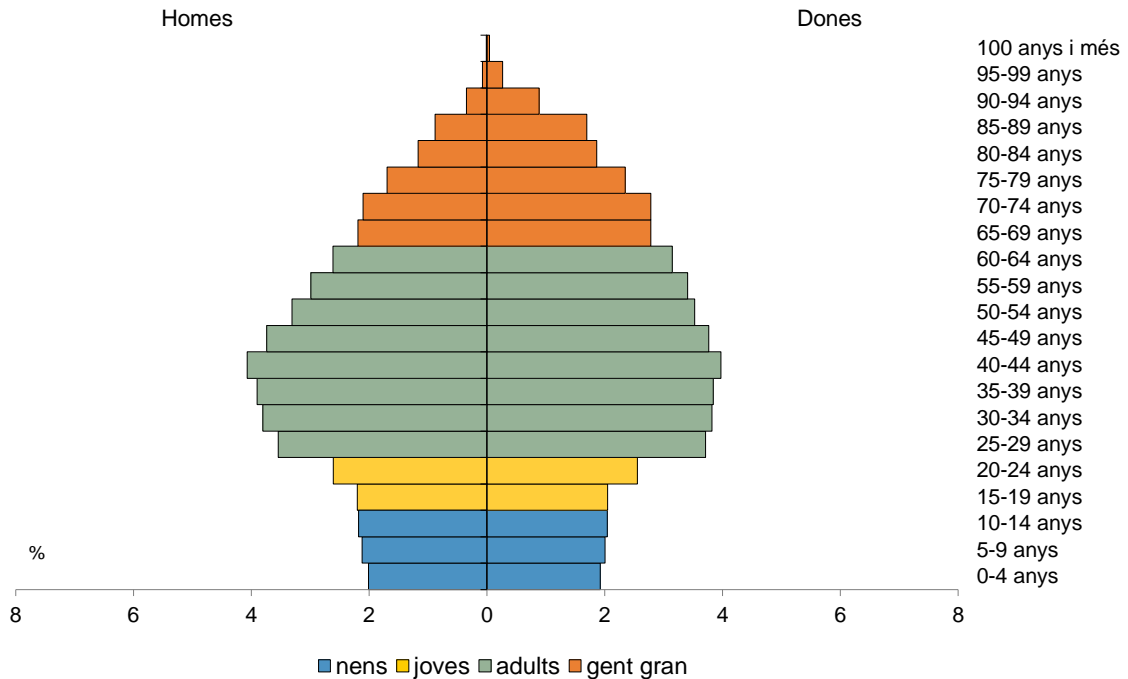
En les edats infantils i molt joves, les cohorts masculines superen les femenines, però a partir dels vint-i-quatre anys la superioritat numèrica femenina és constant -amb l'excepció de la franja de 35 a 44 anys-, per la major supervivència femenina a totes les edats. Per districtes, les dones són majoria a tots excepte a Ciutat Vella, on representen el 46,3 de la població.

L'estructura de la població per edats que es visualitza a la piràmide adjunta palesa una societat madura en la que les cohorts més nombroses són les dels adults joves i en particular les d'entre 35 i 44 anys. Té una forma pròpia de societats desenvolupades, amb taxes de natalitat i mortalitat molt baixes, el que es tradueix en un creixement natural molt baix. Les cohorts inferiors són poc nombroses, i la franja de 20 a 24 anys té aproximadament la mateixa població que la de 65 a 69 anys.

Una novetat rellevant és el salt endavant que ha registrat el nombre de persones centenàries residents a la ciutat, que amb un augment del 10,8% en relació amb l'any

anterior, s'ha situat en 863 persones, de les quals el 85,3% són dones. Aquests trets generals emmarquen la tendència cap a l'envelliment de la població amb una esperança de vida en zona de màxims històrics: 86,7 anys les dones i 80,7 anys els homes.

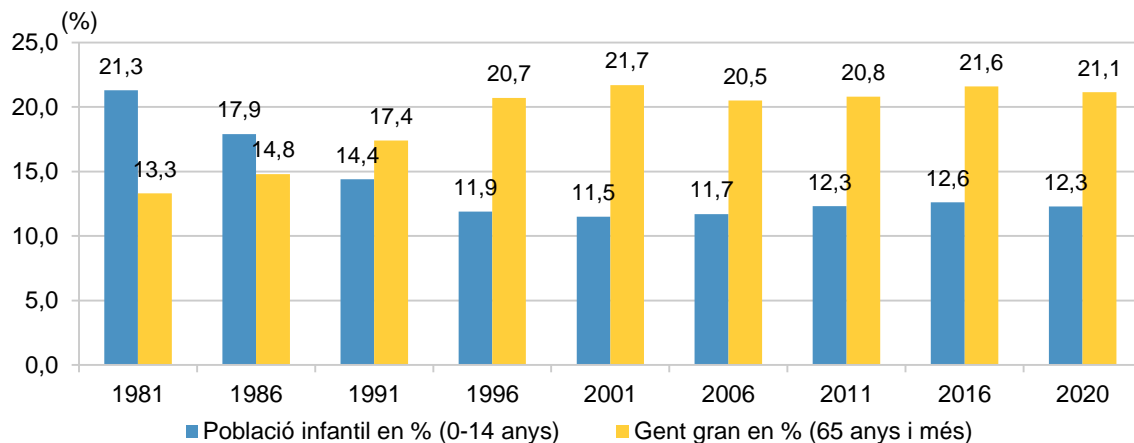
Gràfic 5: Piràmide de població de Barcelona, a 01/01/2020

2.2.1 Pes de la població infantil i de la gent gran

En línia amb el que es desprèn de l'anàlisi de la piràmide de població, l'anàlisi dels dos blocs d'edat extrems –població infantil fins a 14 anys i adults a partir de 65 anys- permet copsar les grans transformacions demogràfiques que ha viscut Barcelona en els darrers anys.

Gràfic 6: Pes de la població infantil i de la gent gran sobre la població total (%)

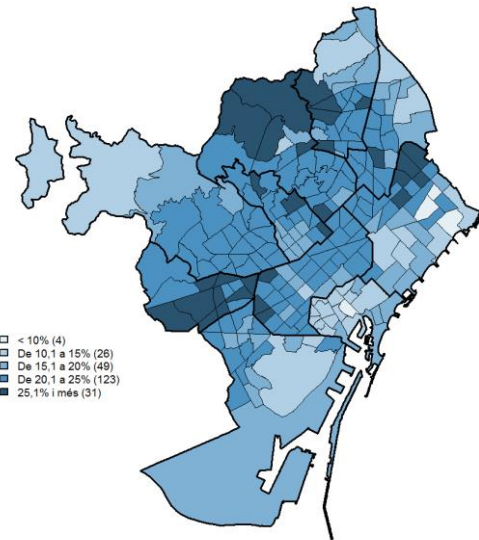
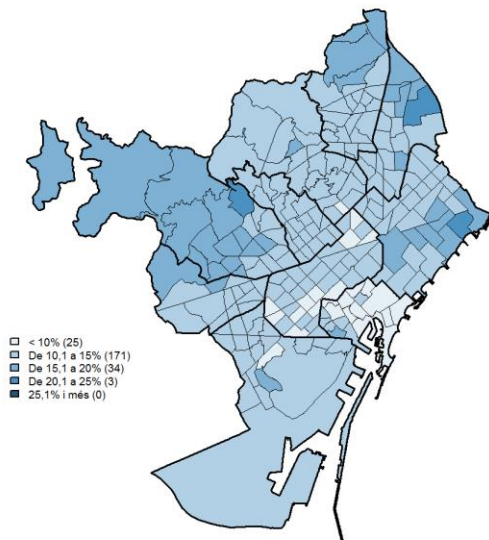

El gràfic adjunt il·lustra com el descens relatiu de la població infantil es va anar contraposant de manera creixent a l'augment de la d'edat avançada, fins arribar a l'actual situació de relativa estabilitat.

La distribució de la població infantil i de la gent gran per Àrees Estadístiques Bàsiques reflecteix importants diferències territorials. En termes relatius, les zones amb més nens se situen principalment al nord i a l'oest de la ciutat, alhora que les àrees amb més proporció de gent gran s'ubiquen a Horta-Guinardó, Nou Barris, Les Corts i Sant Martí.

Mapa 2: Població de 0 a 14 anys per AEB (%), a 01/01/2020

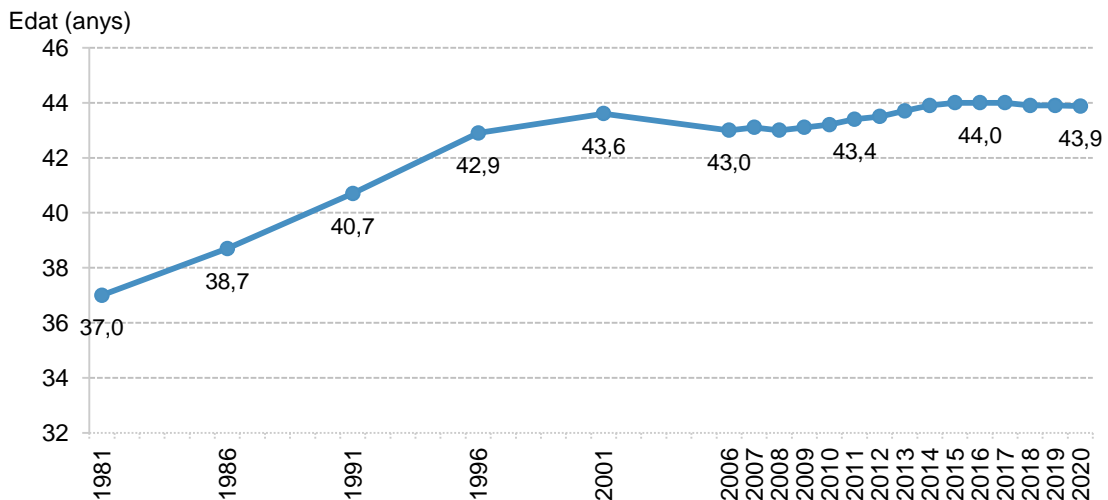
Mapa 3: Població de 65 i més anys per AEB (%), a 01/01/2020

2.2.2 Edat mitjana de la població

L'edat mitjana de la població de Barcelona continua estable al llindar dels 44 anys.

Gràfic 7: Edat mitjana de la població de Barcelona (anys)

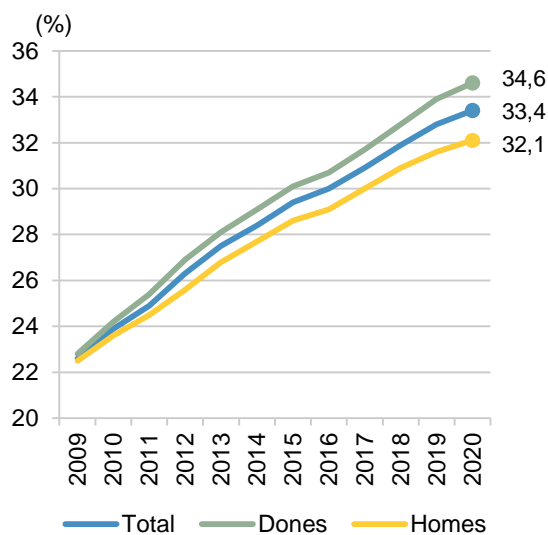
L'ascens de l'edat mitjana de la població que es va registrar en les dues darreres dècades del segle passat –gairebé set anys més entre 1981 i 2001- es va frenar a mitjans de la dècada passada a mesura que els fluxos d'immigrants rejuenien la població. Des que es van afeblir aquests fluxos, l'edat mitjana de la població s'ha mantingut estable dins del segment d'entre 43 i 44 anys.

2.3 Població segons nivell d'instrucció

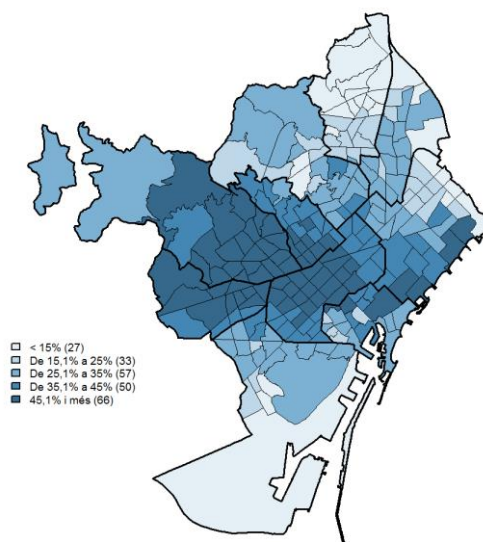
La trajectòria de **millora del nivell formatiu** de la població manté el to de consolidació dels darrers anys. En la darrera dècada, la població de setze i més anys que té titulació universitària o un cicle formatiu de grau superior ha passat del 23,9% al 33,4%, i ho ha fet en una trajectòria ascendent ininterrompuda, tant entre els homes com entre les dones.

Ara bé, tot i la trajectòria ascendent generalitzada, destaca la creixent diferenciació entre homes i dones: si ja fa l'any 2010 la proporció de dones amb formació universitària (24,2%) ja superava la dels homes (23,6%), actualment aquesta diferència s'ha eixamplat (34,6% enfront 32,1%). Aquests dades confirmen una tendència general que també es veu a Catalunya i Espanya, com és una bretxa de gènere en el rendiment acadèmic a favor de les dones, especialment en les generacions joves que finalitzen un grau o un màster oficial.

Gràfic 8: Població de 16 i més anys amb estudis universitaris o CFGS (%), a 01/01/2020

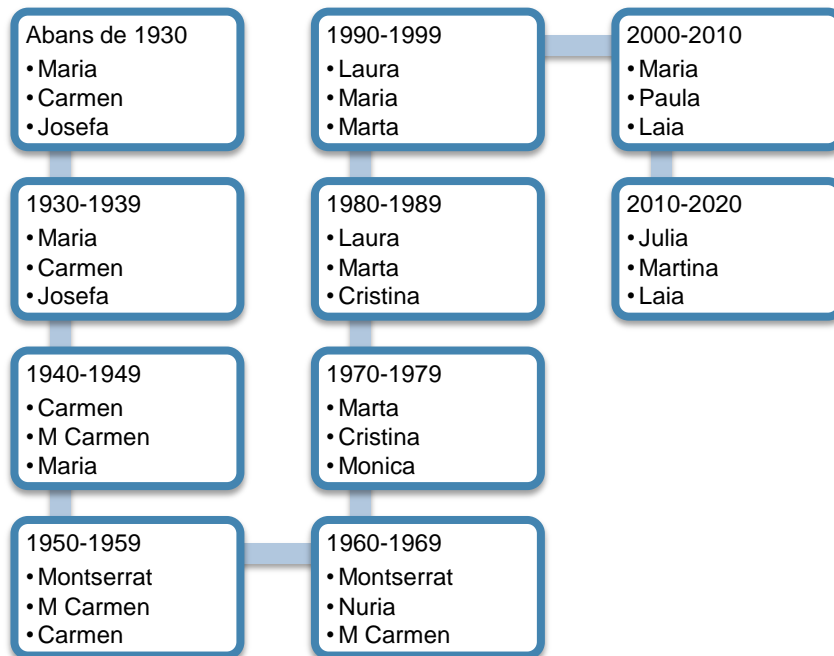
Mapa 4: Població de 16 i més anys amb estudis universitaris o CFGS per AEB (%), a 01/01/2020

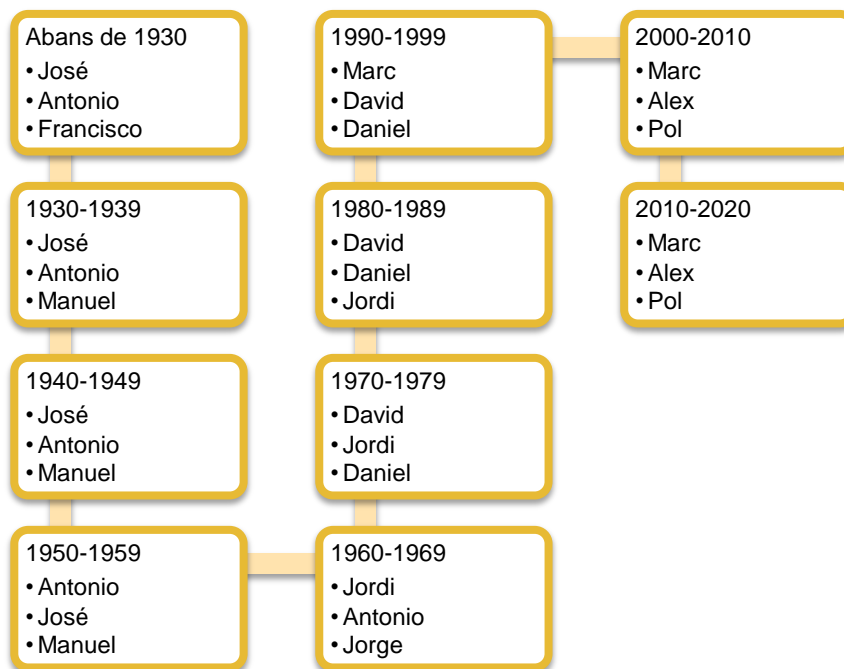
2.4 Noms més freqüents de la població

Els noms més freqüents entre les dones empadronades són Maria, Montserrat, Marta, Carmen i Nuria. Entre els homes, Antonio, Jose, Jordi, David i Manuel⁴.

II-lustració 1: Noms més freqüents de les barcelonines per dècades de naixement

II-lustració 2: Noms més freqüents dels barcelonins per dècades de naixement

⁴ Els noms no estan accentuats perquè la base de dades conté els noms amb majúscula i sense accentuar.

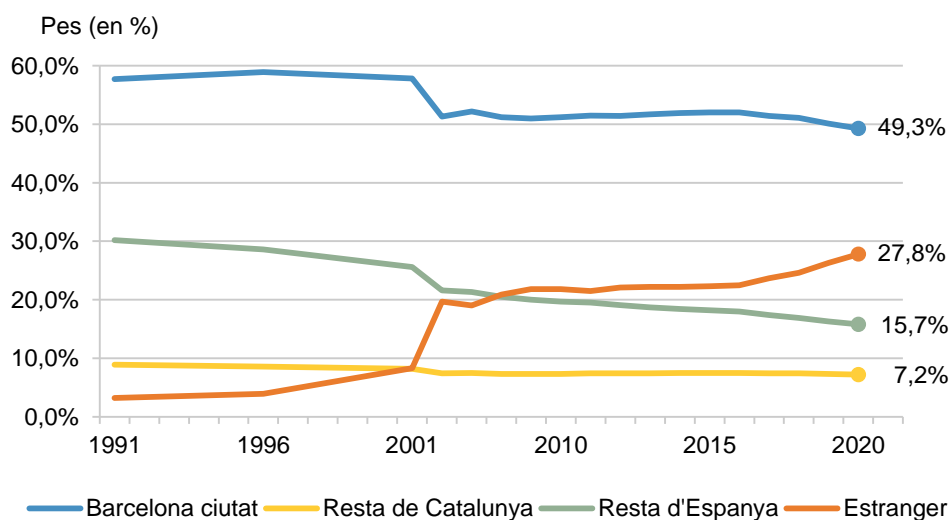
3 ORIGEN I NACIONALITAT DE LA POBLACIÓ

3.1 Població per lloc de naixement

La població resident a Barcelona, com passa a d'altres grans ciutats, cada cop és més diversa. La globalització, l'apertura a l'exterior, el perfil productiu i el ritme econòmic de la ciutat, els avanços tecnològics o l'augment generalitzat de la mobilitat territorial arreu són només alguns dels elements que actuen de motors d'atracció d'una població que cada any té orígens més nombrosos, dispersos i diversos.

Una bona mostra d'això és que, **per primer cop, el nombre de residents empadronats no nascuts a la ciutat és superior al dels nascuts a la ciutat**. Des que la forta onada immigratòria de la primera meitat de la passada dècada va suposar una accentuada transformació en la composició de la població, el nombre de residents empadronats nascuts a Barcelona va caure significativament fins a establir-se al voltant del 51-52%. Enguany, amb un 49,3%, s'ha assolit el valor més baix de la sèrie en temps recents. Les onades migratòries procedents de l'estranger van empènyer a la baixa les xifres relatives dels veïns que havien nascut a la resta d'Espanya i a l'alça les dels nascuts a l'estranger, que el 2020 representen un 27,8% del total d'empadronats.

Gràfic 9: Pes de la població segons lloc de naixement (en %), a 01/01/2020

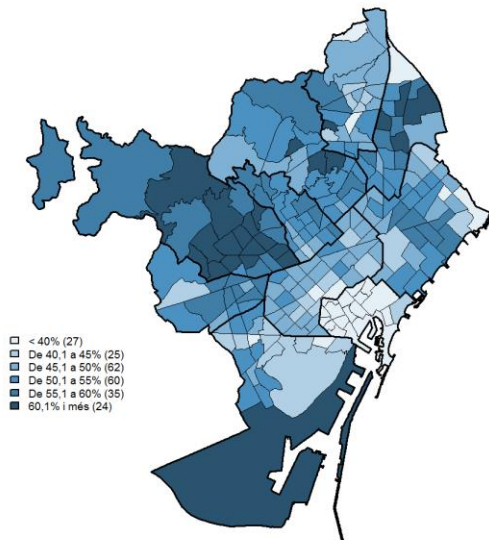
3.1.1 La població nascuda a l'estranger: evolució i perfil

De les 463.857 persones residents a Barcelona nascudes a l'estranger, un 27,6% té nacionalitat espanyola, bé sigui per naixement o perquè l'han adquirida amb posterioritat.

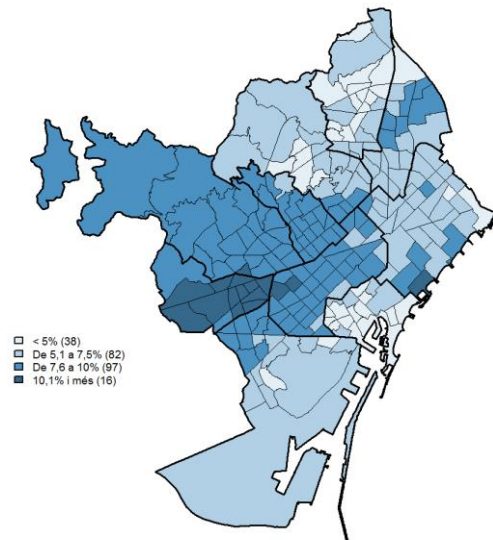
Des del punt de vista de distribució al territori, la població de Barcelona s'escampa per la ciutat de manera molt heterogènia segons lloc de naixement. Els mapes adjunts mostren per AEB aquesta desigual distribució en termes relatius. Les AEB en les que proporcionalment hi ha veïns que han nascut a Barcelona es troben a Sarrià-Sant

Gervasi i Sant Andreu. Els nascuts a la resta de Catalunya tenen un pes important a Pedralbes a la zona de la Vila Olímpica del Poblenou, en tots dos casos està probablement lligat a l'atractiu del factor de localització que presenten ambdues zones per la població que cursa estudis universitaris. Les AEB amb un pes important de població nascuda a la resta d'Espanya es troben a Horta-Guinardó, Nou Barris i Sant Martí, mentre que les proporcions relatives més significatives de nascuts a l'estranger es troben a Ciutat Vella i d'altres zones de Sants-Montjuïc, de Sant Martí i de Nou Barris que concentren població de nacionalitat estrangera.

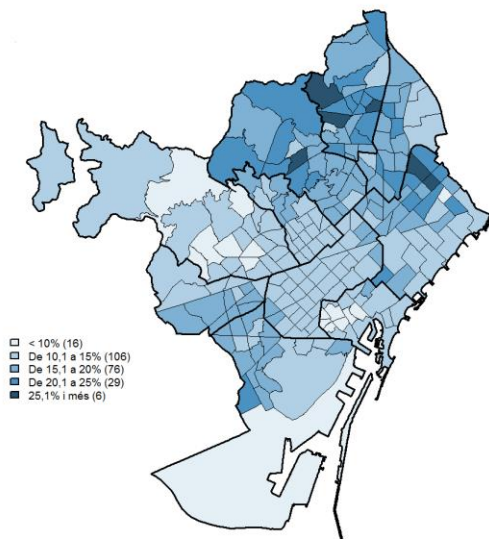
Mapa 5: Població nascuda a Barcelona per AEB (%), a 01/01/2020

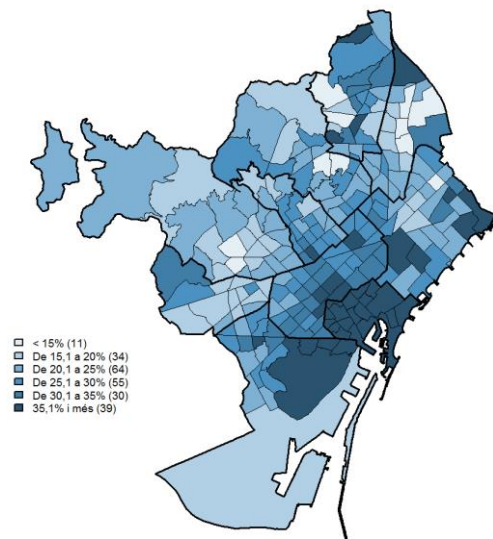
Mapa 6: Població nascuda a la resta de Catalunya per AEB (%), a 01/01/2020

Mapa 7: Població nascuda a la resta d'Espanya per AEB (%), a 01/01/2020

Mapa 8: Població nascuda a l'estranger per AEB (%), a 01/01/2020

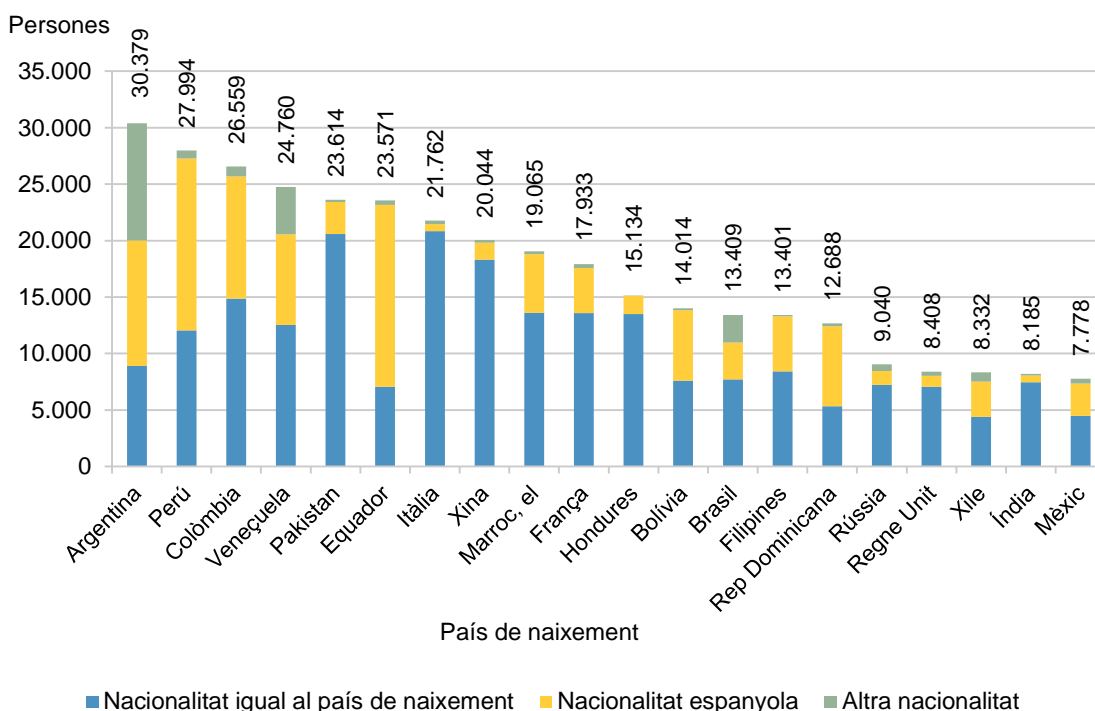

Els principals països d'origen de la població nascuda a l'estranger són: Argentina, Perú, Colòmbia, Veneçuela, Pakistan, Equador, Itàlia i Xina, tots ells amb més de 20.000 persones. L'abundància de països sud-americans en aquestes primeres posicions es

relaciona amb l'existència de tractats de doble nacionalitat entre Espanya i aquests països.

El gràfic adjunt mostra la població nascuda a l'estranger ordenada segons nacionalitat. Evidentment, hi ha moltes coincidències entre nacionalitat i lloc de naixement, però també diferències interessants. Un dels casos més destacats és dels residents empadronats a Barcelona que han nascut a Argentina: només un 29,3% d'ells té nacionalitat argentina, gairebé el mateix percentatge dels que la tenen italiana⁵, alhora que un 36,6% la té espanyola.

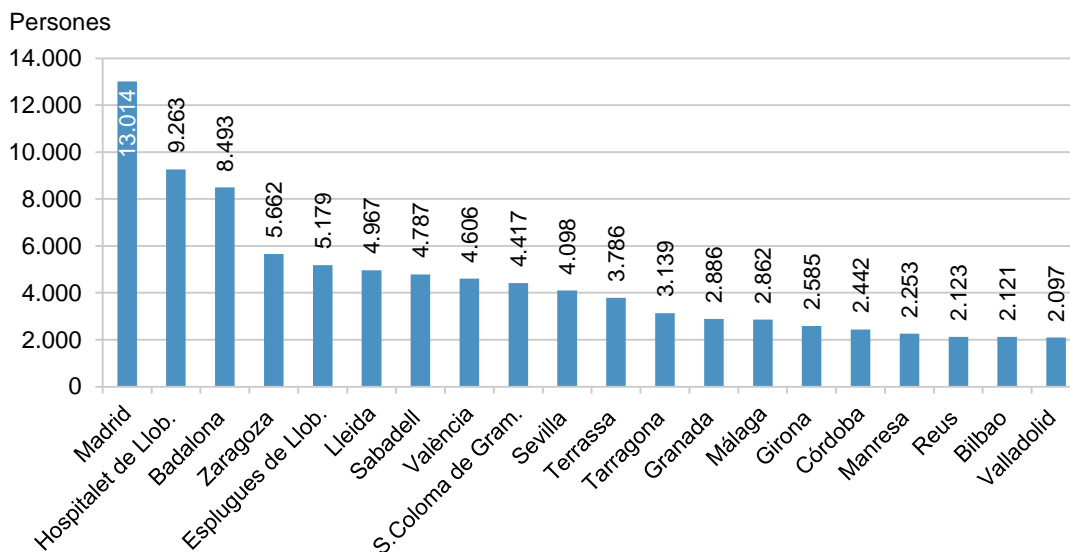
Gràfic 10: Població nascuda a l'estranger pels principals països de naixement i nacionalitat, a 01/01/2020

Si atenem als municipis d'origen dels residents que no han nascut a Barcelona, el principal punt d'origen és la ciutat de Madrid, seguit de grans ciutats de l'entorn metropolità (l'Hospitalet de Llobregat, Badalona o Esplugues de Llobregat), de capitals de província catalanes i d'altres grans capitals espanyoles com Saragossa, València, Sevilla o Granada.

⁵ Una tercera part de les persones de nacionalitat italiana empadronades a Barcelona provenen de Sud-Amèrica –en especial d'Argentina, Uruguai, Veneçuela i Brasil- i van obtenir nacionalitat italiana en demostrar que tenien avantpassats italians. A partir de 2018, les condicions per obtenir la nacionalitat italiana es van endurir.

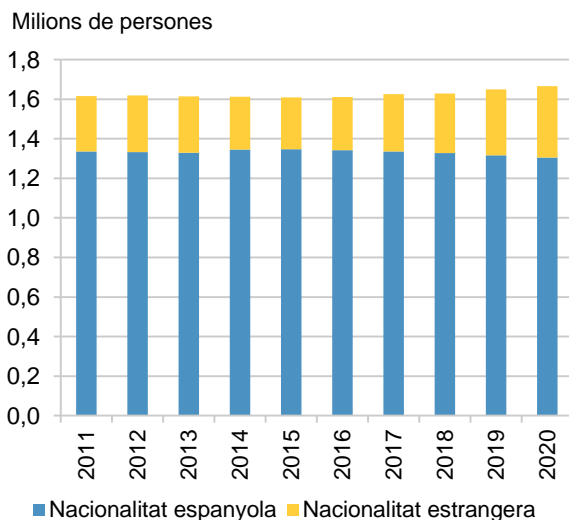
Gràfic 11: Població no nascuda a Barcelona per municipi de naixement, a 01/01/2020

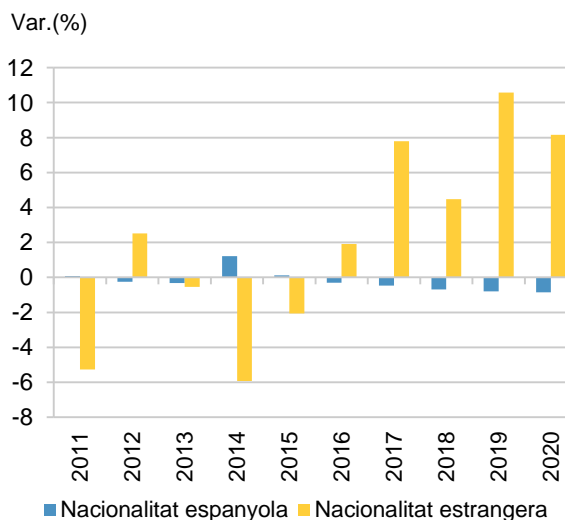
3.2 Població per nacionalitat

La població de nacionalitat estrangera continua en ascens, i ja representa un 21,6% del total. Les 360.970 persones de nacionalitat estrangera empadronades a Barcelona l'1 de gener de 2020 suposen un màxim tant en termes absoluts com relatius de la història recent de la ciutat.

Gràfic 12: Població de Barcelona per nacionalitat

Gràfic 13: Evolució de la Població de Barcelona per nacionalitat, taxa de variació (%)

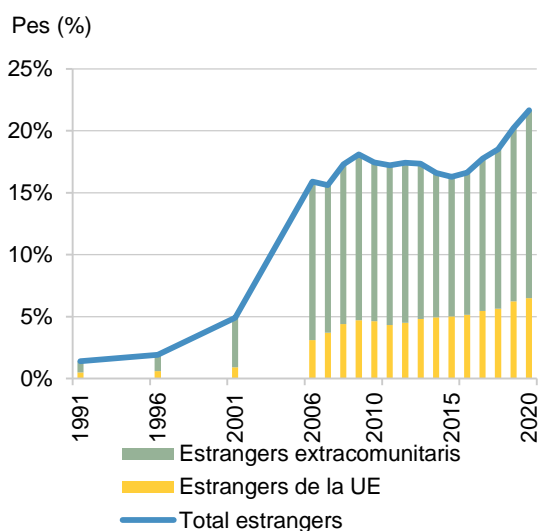
Per cinquè any consecutiu l'evolució de la població empadronada a Barcelona té un comportament dual atenent a la seva nacionalitat: disminueix la població espanyola i augmenta l'estrangera. En tots dos casos són tendències que consoliden la trajectòria del quadrienni anterior, però tenen intensitats marcadament diferenciades: el 2020 el nombre d'espanyols cau un 0,9% i el nombre d'estrangers augmenta un 8,2%.

3.2.1 La població estrangera: evolució i perfil

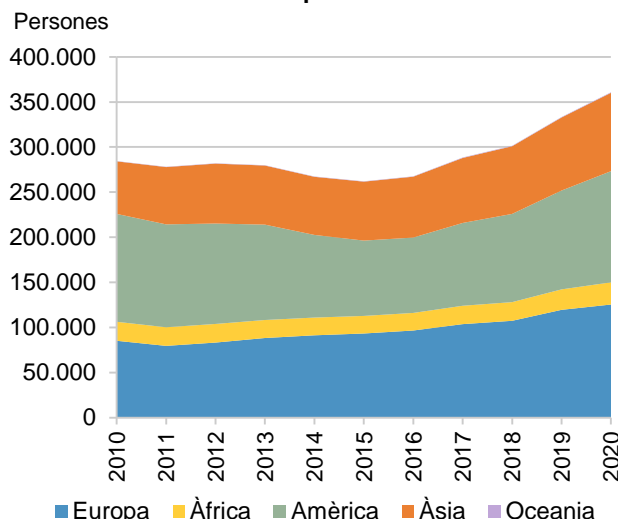
A Barcelona estan empadronades 360.970 persones estrangeres de 179 nacionalitats. Com s'ha vist, la població resident de nacionalitat estrangera segueix en ascens. Barcelona ha passat en només un quart de segle de tenir una població molt homogènia (l'any 1991 el pes dels estrangers no arribava a l'1,5% del total) a tenir un 21,6% de residents estrangers de 179 nacionalitats. Són deu nacionalitats més de les presents el 2015 a Barcelona.

La forta onada migratòria de la primera dècada del segle XXI va representar un salt espectacular en la composició de la població de la ciutat, que va passar de tenir un 4,9% d'estrangers el 2001 a un 17,5% el 2010. Després va seguir un quinquenni d'estabilitat que a partir del 2016 va iniciar un nou repunt fins que l'any 2019 va saltar del 20% i aquest 2020 ha avançat fins el 21,6%.

Gràfic 14: Pes de la població estrangera sobre el total (%)

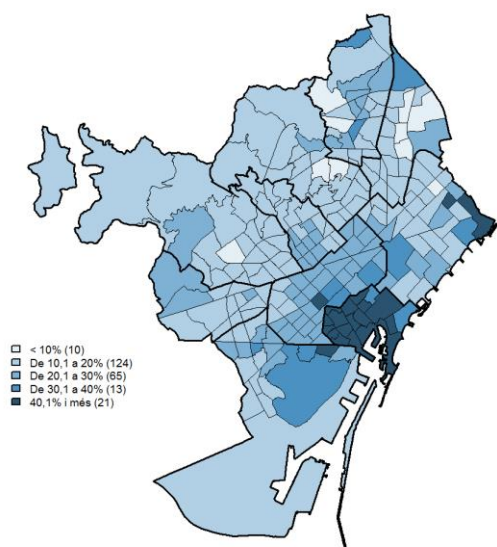
Gràfic 15: Població estrangera segons nacionalitat per continent

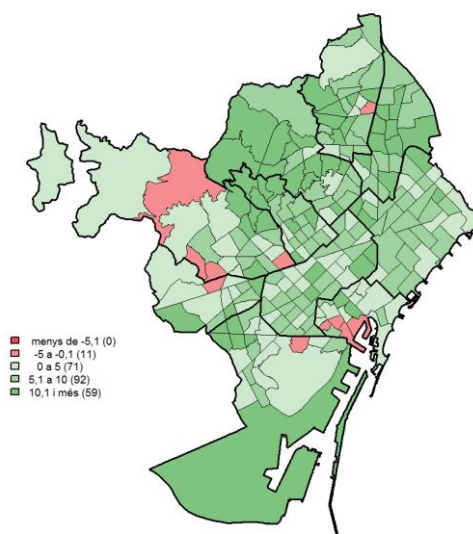
Dins de la tendència general a l'alça, les dades de 2020 aporten una diferència rellevant en termes de ritme de creixement: a diferència del que va passar el 2019, són els estrangers amb nacionalitats de països extracomunitaris els que més creixen (+9,6%), mentre que el ritme d'avanç dels comunitaris ha passat del 12,3% el 2019 al 5,2% el 2020. En termes relatius, els estrangers comunitaris representen un 30% del total d'estrangers.

Si escampem la mirada pel territori, veiem com la distribució dels estrangers dins de Barcelona no és gens homogènia, tot i que mica en mica els estrangers es van dispersant per tota la ciutat. Els barris i les AEB de Ciutat Vella són les que tenen una major presència relativa d'immigrants entre els seus veïns, seguits per algun dels barris de Sant Martí que toquen el Besòs, de Sant Andreu, de Nou Barris i de la part central de l'Eixample.

Mapa 9: Població amb nacionalitat estrangera a Barcelona per AEB (%), a 01/01/2020

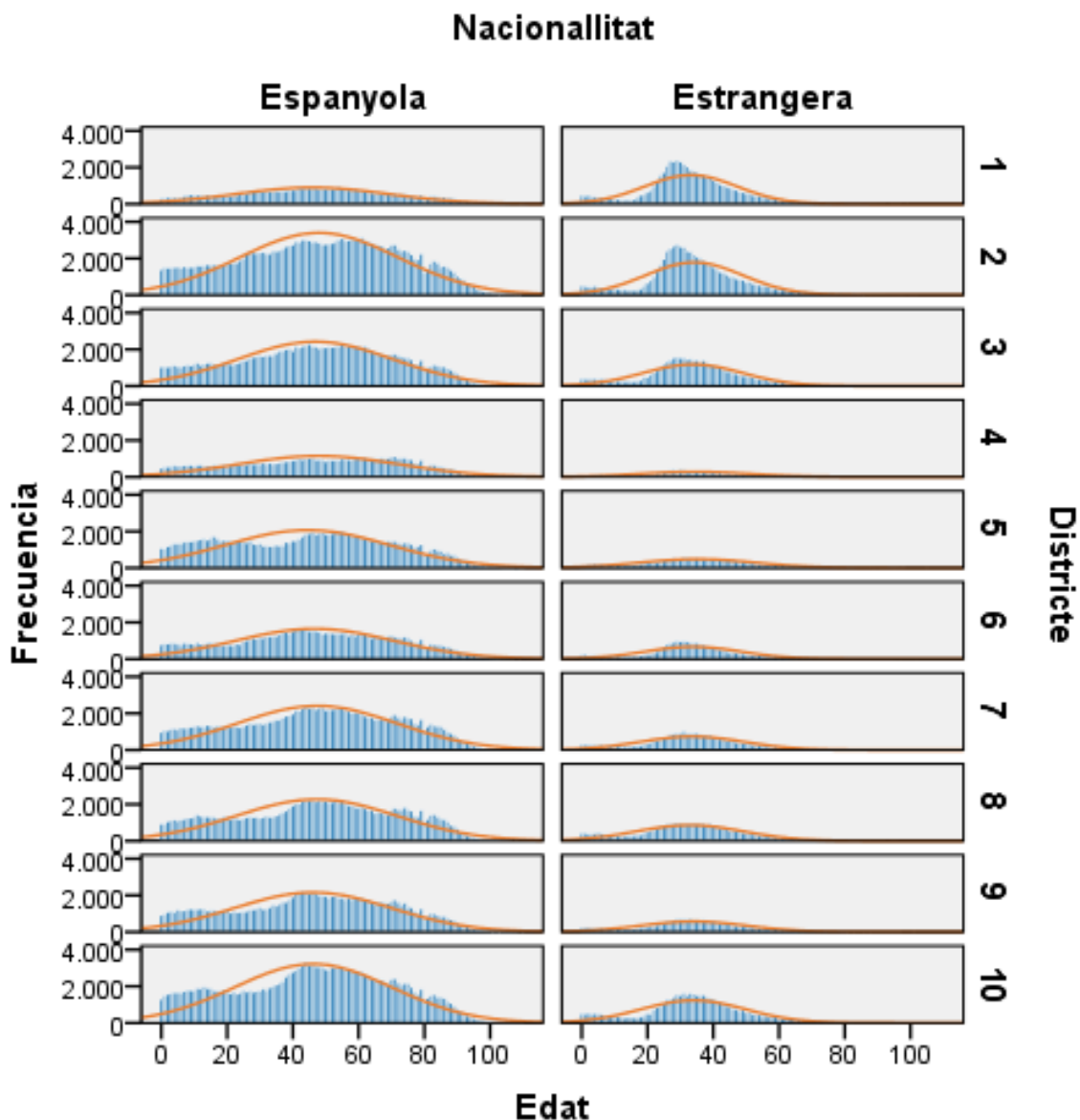
Mapa 10: Variació de la Població amb nacionalitat estrangera a Barcelona per AEB (%), a 01/01/2020

L'augment de la població estrangera a Barcelona s'ha estès a tots els districtes, a pràcticament la totalitat dels barris i a totes les AEB menys onze. En termes absoluts, els increments més importants corresponen a l'Eixample (+3.878 persones) i a Sant Martí (+2.842 persones), els dos districtes més poblats de la ciutat. En termes relatius, els augments més significatius són els d'Horta-Guinardó (+10,1%) i Sant Andreu (+9,0%).

El gràfic següent ofereix una aproximació a la distribució de la població per districtes i nacionalitats segons edat, que es complementa amb les piràmides de la pàgina següent. Es constata que la distribució no és homogènia ni per edat ni per nacionalitat. A Ciutat Vella (districte 1), per exemple, s'aprecia la gran diferència de d'edats entre la població espanyola i l'estrangera.

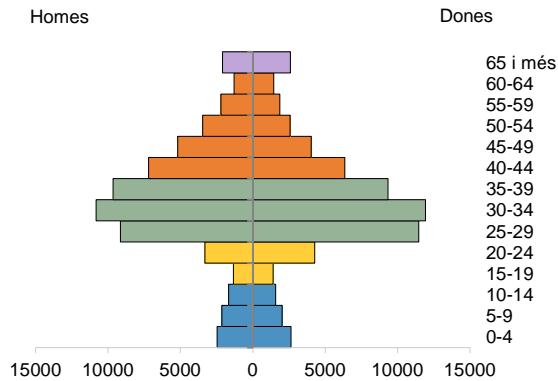
Gràfic 16: Població segons nacionalitat per districte i edat, a 01/01/2020

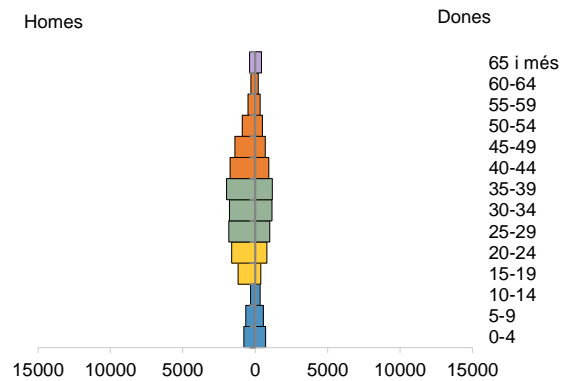
Pel que fa al perfil dels estrangers, la distribució entre homes i dones és molt equilibrada (179.061 dones i 181.909 homes), amb una mitjana d'edat de 33,8 anys, idèntica a la de l'any anterior i gairebé 13 anys menys que la mitjana dels espanyols. Els estrangers comunitaris són, de mitjana, una mica més grans (34,5 anys) que els extracomunitari (33,5 anys).

Un 41,8 % dels estrangers que viuen a Barcelona tenen estudis universitaris o un Cicle Formatiu de Grau Superior. Si només considerem els de la Unió Europea, els titulats superiors arriben a un 63,2%, una proporció que s'apropa al doble de la població espanyola. Pel que fa al temps d'empadronament, gairebé la meitat dels estrangers que viuen a Barcelona fa entre un i cinc anys que hi viuen, mentre que un 24,6% ha arribat en l'últim any a Barcelona.

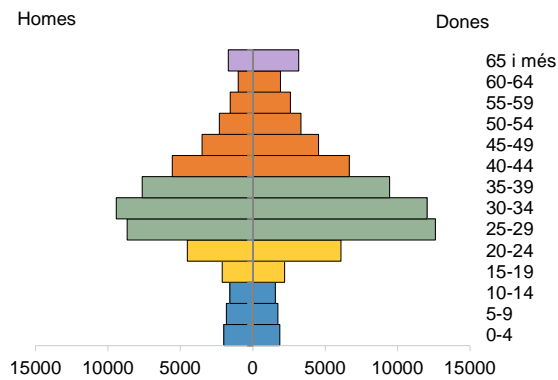
Gràfic 17: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat europea, a 01/01/2020

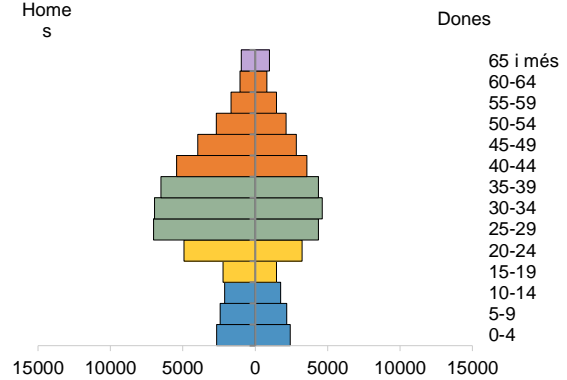
Gràfic 18: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat africana, a 01/01/2020

Gràfic 19: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat americana, a 01/01/2020

Gràfic 20: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat asiàtica, a 01/01/2020

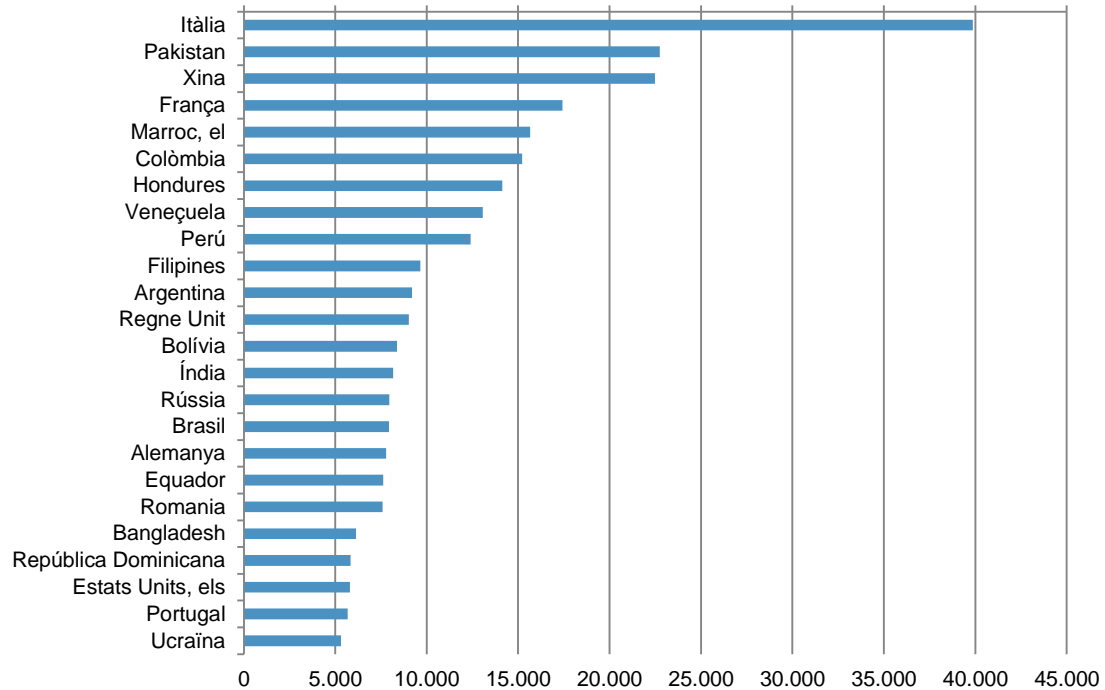

Per continents, els estrangers més representats són europeus i americans, tots dos a la ratlla de les 125.000 persones i amb augments del 4,9% i del 12,5% respectivament el 2020. Segueixen asiàtics (86.843 persones i un increment del 7,3%), africans (24.601 persones, +8,5%) i els originaris d'Oceania, que augmenten un 14,2% i per primer cop han depassat la frontera de les 600 persones inscrites al Padró.

Les nacionalitats més representades són italiana⁶, Pakistanesa i Xinesa –amb més de 20.000 residents cadascuna-, seguides de França, el Marroc, Colòmbia, Hondures, Veneçuela i Perú, totes amb més de 10.000 veïns. Al llarg del 2020, els col·lectius que més residents empadronats han sumat són Itàlia (+3.587), Colòmbia (+2.925), Veneçuela (+2.888), Hondures (+2.396), Pakistan (+2.106) i Perú (+1.841).

⁶ Com s'ha vist anteriorment, moltes de les persones de nacionalitat italiana empadronades a Barcelona han nascut a Sud-Amèrica.

Gràfic 21: Població estrangera segons nacionalitats més freqüents, a 01/01/2020

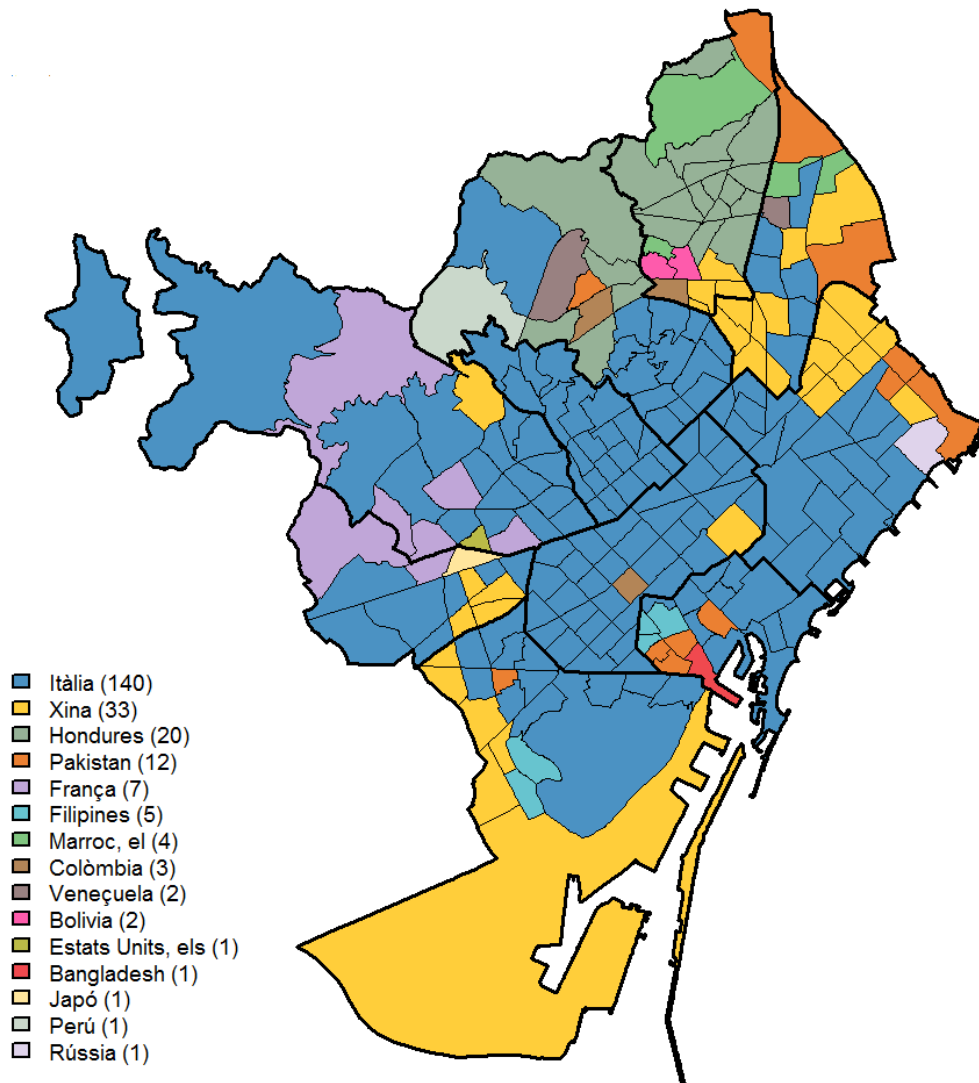

A tots els barris i a totes les AEB de Barcelona la nacionalitat predominant és l'espanyola. Però com s'ha vist abans, hi ha veïns de 179 nacionalitats més. Aquesta diversitat es palesa en el mapa adjunt, que recull la segona nacionalitat més freqüent després de l'espanyola per AEB. Són quinze nacionalitats diferents, entre les que prevalen les d'Itàlia (que és la segona nacionalitat més freqüent a 140 AEB), Xina (33), Hondures (20) i Pakistan (12).

En relació amb l'any 2019, aquest mapa presenta subtils diferències: desapareixen dues nacionalitats (Índia i República Dominicana), que són substituïdes per les nacionalitats italiana i hondurenysa, respectivament. Apareix Veneçuela com a segona nacionalitat més present després de l'espanyola a dues AEB (una a Horta-Guinardó i l'altra a Sant Andreu); així mateix, és remarcable l'augment de les AEB amb predomini de nacionalitat colombiana que passa d'una a tres AEB després de superar la nacionalitat italiana i la pakistanesa en una AEB de l'Eixample i una altra d'Horta-Guinardó, respectivament.

En conjunt i pel que fa als primers llocs en les AEB, es mantenen les nacionalitats italiana i xinesa (RP Xina), mentre que l'hondurenysa es consolida en augmentar en quatre AEB el seu predomini. Per contra, Pakistan i el Marroc disminueixen la seva presència al mapa, mentre que França l'augmenta. La nacionalitat filipina manté la primera posició a les mateixes cinc AEB que l'any 2019, com també ho fan Rússia, el Japó, Bangladesh (amb una AEB cadascú) i Bolívia (amb dues AEB). Els EUA perden una AEB en relació amb l'any passat.

Mapa 11: Nacionalitat més freqüent (després de l'espanyola) per AEB, a 01/01/2020

4 DOMICILIS

4.1 Evolució i estructura dels domicilis de Barcelona

Una de les informacions bàsiques dels fulls padronals és l'adreça de l'empadronament, és a dir, el domicili on viuen els residents. En aquest apartat ens centrarem en aquest univers, el dels domicilis on estan empadronats els barcelonins.

De la lectura del Padró continu dels residents a la ciutat de Barcelona a 1 de gener de 2020 en surt que els **1.666.530 barcelonins empadronats a la ciutat viuen en 664.476 domicilis**, amb una mitjana de 2,51 persones per domicili. És una dada lleugerament superior a la de 2019, perquè el nombre d'habitants ha crescut en major proporció que el dels domicilis: 1,0% d'increment de la població en front del 0,3% dels domicilis.

Les dades del Padró municipal d'habitants no permeten saber si entre les persones que viuen juntes hi ha alguna relació de parentiu; simplement ens donen informació personal bàsica dels empadronats a la mateixa adreça, com ara la data de naixement, el sexe i la nacionalitat, sense saber-ne cap vincle. De la combinació agregada d'aquestes dades en podem resumir uns quants trets característics. Un d'ells que en destaca recurrentment és la major presència de dones respecte d'homes, ja que **hi ha més domicilis on no hi viu cap home (24,8%) que on no hi viu cap dona (14,9%)**, i aquesta presència femenina és encara molt més gran als domicilis de persones grans que viuen soles.

El conjunt de persones que viuen en **llars unipersonals és 205.394**; sobre el total de domicilis, **els unipersonals representen un 30,9%**, una proporció similar però inferior a l'any passat amb un lleu augment dels domicilis unipersonals masculins (0,28%). Les persones que viuen soles suposen el 12,3% de la població, percentatge que en els darrers dos anys també ha deixat d'augmentar.

Tot i que els domicilis unipersonals tenen un marcat accent femení (**un 18,9% del total de domicilis estan ocupats per una dona sola mentre que un 11,9% ho estan per un home sol**), a les llars unipersonals de residents entre 18 i 64 anys pràcticament no hi ha diferències entre sexes (8,6% del total de domicilis en ambdós casos), i la petita distinció que es pot trobar s'ha invertit aquest any essent per primer cop superior als domicilis masculins.

No passa el mateix amb els domicilis unipersonals de majors de 65 anys, que són particularment femenins: el 10,3% del total de domicilis estan ocupats per una dona sola, en front del 3,3% que ho estan per un home sol.

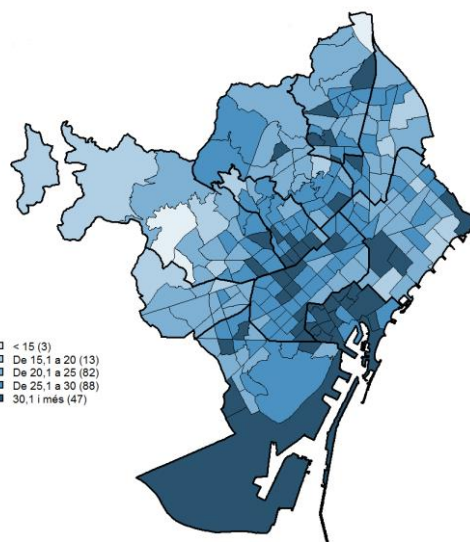
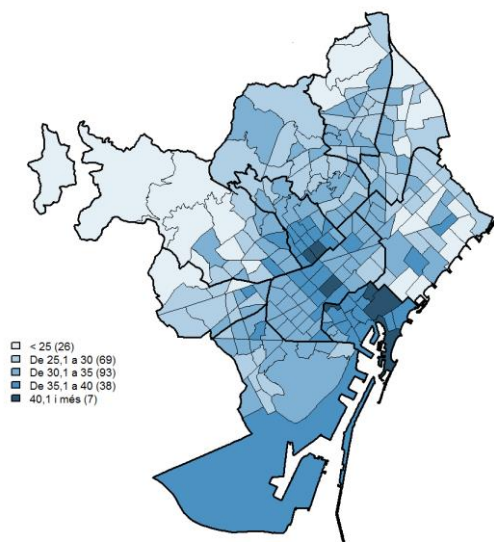
Pel que fa a la resta de domicilis, un 29,2% els ocupen dues persones, un 18,4% tres, i un 13,6% quatre. Els domicilis on conviuen cinc o més persones representen un 7,9% del total.

Quant a la convivència dels menors de 18 anys amb adults, un 3% dels domicilis estan habitats per menors acompanyats d'un sol adult. En el 2,5% de les llars, l'adult és una dona i el 0,5% restant és un home. En ambdós casos la mitjana d'ocupació de la llar és de 2,4 persones per llar.

La situació més freqüent (12,5%) de presència de menors a la llar és la de domicilis amb dues persones adultes i la resta d'ocupants menors de 18 anys. En un altre 7,3% del total de domicilis, les llars estan ocupades per algun menor que conviu amb més de dos adults.

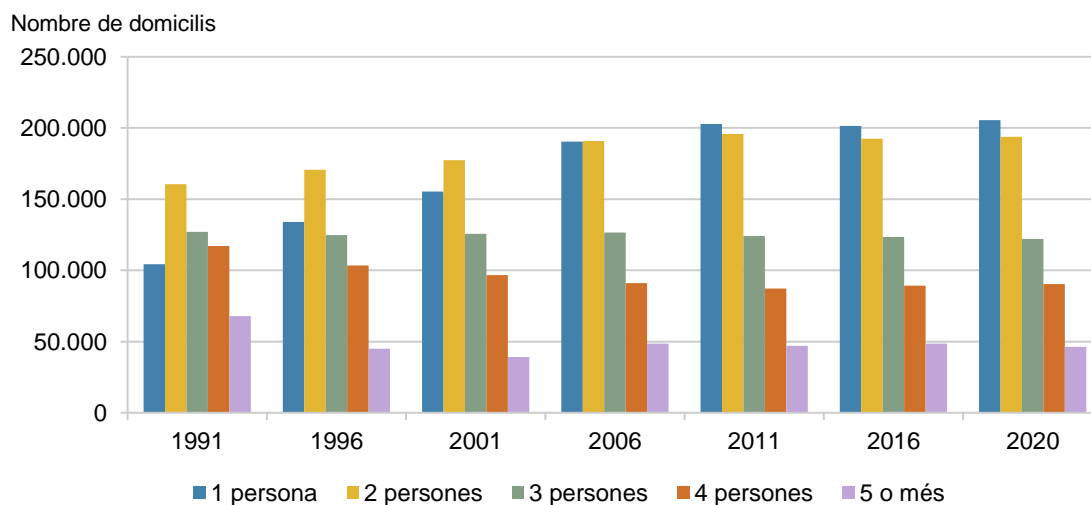
Mapa 12: Domicilis unipersonals sobre total de domicilis per AEB (en %), a 01/01/2020

Mapa 13: Persones de 65 anys i més que viuen soles sobre població 65 i més anys per AEB (en %), a 01/01/2020

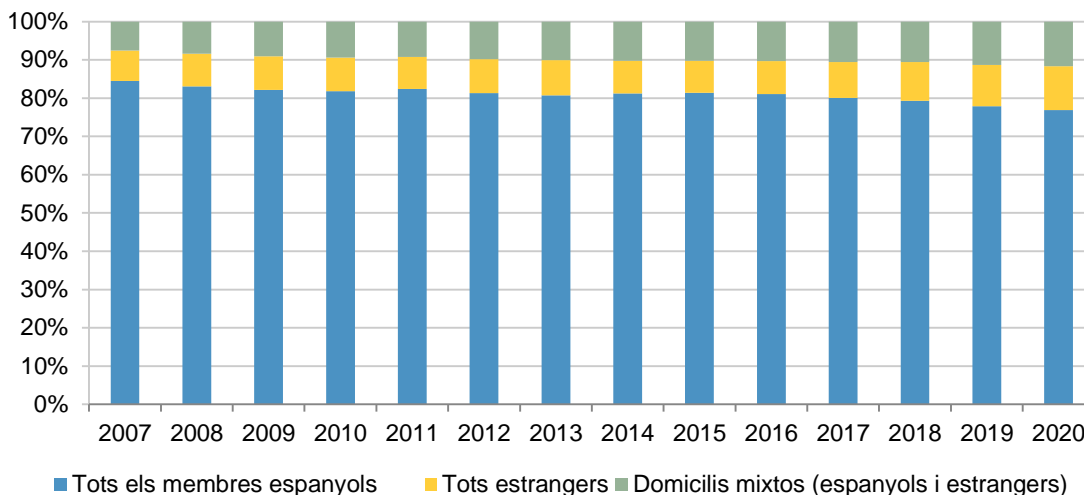
Si s'observen els membres del domicili per grups d'edat, es veu que a una gran majoria no hi viu cap menor de 18 anys: **la presència de menors d'edat està reduïda a menys d'una quarta part de domicilis (23,2%)**. L'altre extrem, el de domicilis on hi viuen persones grans de 65 i més anys, suposa un 38% del conjunt de llars.

Gràfic 22: Domicilis de Barcelona segons nombre de membres, a 01/01/2020

Quant als domicilis segons la nacionalitat de les persones que hi viuen, **segueixen augmentant els domicilis amb persones de nacionalitat estrangera**, bé sigui exclusivament, es a dir que només hi viuen persones de nacionalitat estrangera (11,5% del total), o bé amb la convivència de les dues nacionalitats, espanyola i estrangera (11,7% del total). Els domicilis **on tots els membres són únicament de nacionalitat espanyola són la gran majoria, un 76,9%**, però segueixen en tendència descendent com en anys anteriors.

Gràfic 23: Distribució dels domicilis segons nacionalitat dels components, a 01/01/2020

També hi ha una marcada diferència en l'edat mitjana dels residents d'aquests domicilis: **els domicilis amb totes les persones de nacionalitat estrangera tenen una mitjana d'edat de 32,4 anys, mentre que on viuen només persones espanyoles la mitjana és de 48,3 anys**. Aquesta gran divergència s'esmorteix quan es tracta de domicilis mixtos, on l'edat mitjana dels seus residents se situa en els 35,5 anys.

El nombre de domicilis col·lectius es va reduint lleugerament (aquest any són 1.478), però el nombre de residents empadronats en aquest tipus de domicili ha augmentat fins a superar els 40.000 mil (un 25% més que l'any anterior).

Pel que fa a les persones residents a Barcelona que no poden demostrar un domicili fix de residència (SDF) i són empadronades a les seus dels centres de serveis socials de l'Ajuntament, a 1 de gener de 2020 ascendien a 20.525 persones, distribuïts en deu "domicilis administratius".

5 EL MOVIMENT DEMOGRÀFIC DEL 2019

Les dades que recullen el moviment demogràfic de la ciutat de Barcelona registrat entre l'1 de gener i el 31 de desembre del 2019 provenen de les variacions de les altes i les baixes i dels canvis de nacionalitat registrats al Padró municipal d'habitants.

Els resultats del moviment natural – naixements i defuncions- corresponen als registrats al Padró segons el lloc de residència de la persona empadronada.

Els fluxos residencials i moviments migratoris –variacions residencials de la població-, són el resultat de l'explotació dels moviments d'entrada, de sortida, de canvi de domicili i administratius, que han tingut lloc al municipi de Barcelona durant l'any 2019 i que han estat recollits en el Padró Municipal d'Habitants.

Cal destacar que una part de les variacions residencials de la població són executades d'ofici per la administració –altes per omissió i baixes per caducitat en la inscripció al Padró i/o duplicitat-, són el que anomenem moviments administratius, que tot i no saber exactament quan s'han produït es comptabilitzen en el moment en què s'ha fet efectiva la seva inscripció.

5.1 Evolució dels moviments demogràfics

El saldo entre altes i baixes al Padró al llarg de l'any 2019 ha estat positiu a Barcelona, resultat d'un saldo natural negatiu (-1.841 persones) i d'un migratori i administratiu positiu⁷ (+18.445 persones). En contrast amb els saldos d'un any abans, el vegetatiu segueix sent negatiu però ho és una mica menys, i el migratori/administratiu continua sent positiu, però també és quantitativament una mica inferior a l'any anterior.

La correcció del saldo vegetatiu ha vingut de la mà del descens de les defuncions (-5,5%), així com de la frenada del ritme de descens dels naixements. Aquest cauen el 2019 un 2,6%, un ritme força més baix que el -4,7% que s'havia anotat un any abans. Les dades revelen que es tracta d'un fenomen persistent, que s'explica per la conjunció de tres factors: la disminució del nombre de dones en edat fèrtil, el retard en l'edat de la maternitat i la disminució del nombre de fills per dona.

⁷ El saldo migratori correspon a les diferències entre la població que és dona d'alta al padró per canvi de residència habitual amb origen a l'estranger o a un altre municipi d'Espanya i la que es dona de baixa. Per realitzar una inscripció per un fet migratori és necessari justificar estar inscrit en algun registre d'empadronament.

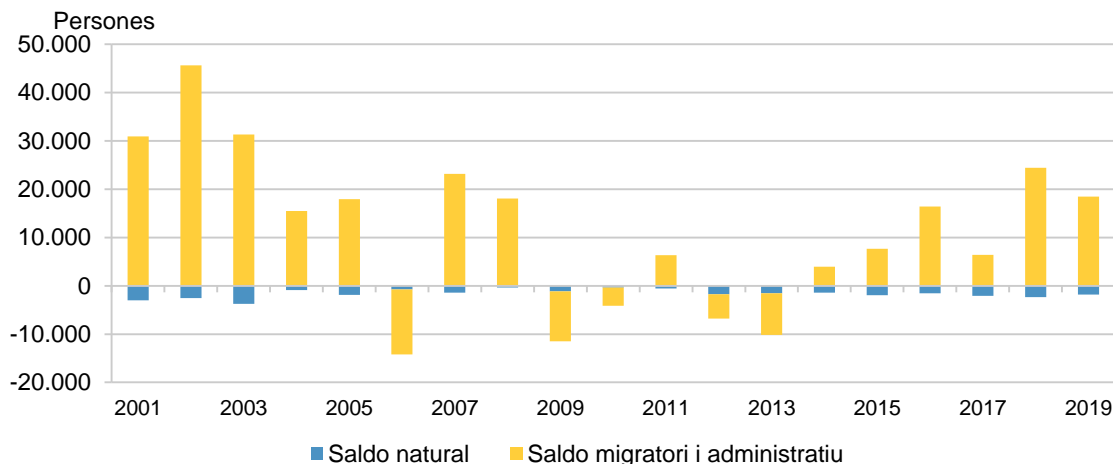
Quan no es pot justificar un lloc d'origen i/o destinació perquè no es consta inscrit en cap altre Padró d'algun municipi o en el Padró d'espanyols residents a l'estranger, es genera una alta d'ofici administrativa, anomenada alta per omissió.

Les baixes administratives corresponen a les baixes per caducitat en la inscripció en el Padró fruit de l'aplicació de la reforma de la Llei d'estrangeria de 2003 que estableix l'obligació dels estrangers no comunitaris sense autorització de residència permanent, de renovar la seva inscripció padronal cada dos anys. També s'inclouen les baixes d'estrangers comunitaris que no han comunicat el canvi de residència i les baixes per duplicitat en altres registres.

El saldo administratiu és la diferència entre les altes per omissió i les baixes per caducitat i/o duplicitat. Aquests dos factors es comptabilitzen en el moment en que es registren.

Com és habitual, les forces demogràfiques més potents a Barcelona en termes quantitius i en dinamisme són l'emigració i la immigració, ambdues a l'alça (+3,7% la primera, +12,7% la segona).

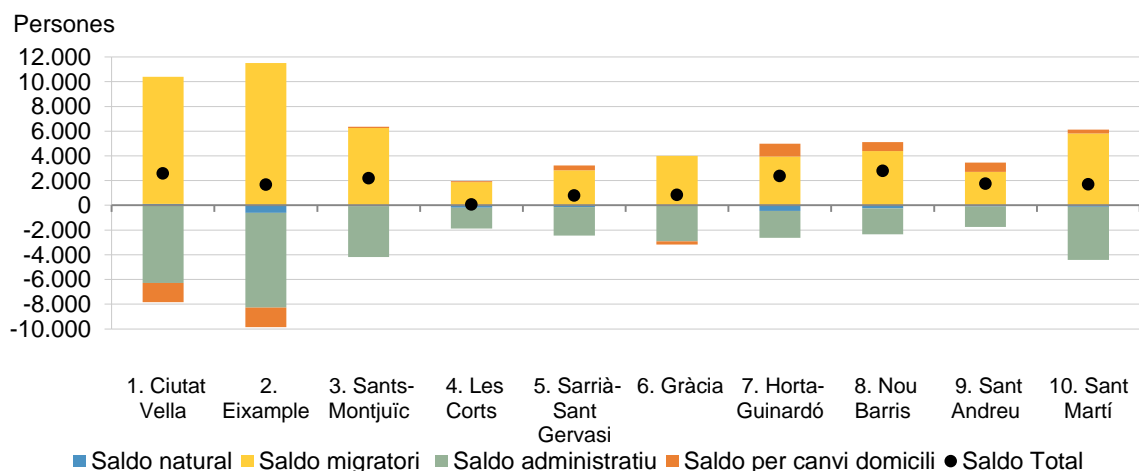
Gràfic 24: Saldo natural, migratori i administratiu a Barcelona (2001-2019)

El detall dels saldos demogràfics del 2019 per districtes palesa que a tots ells el saldo és positiu, però amb notables diferències. A Nou Barris i a Ciutat Vella és on la contribució al creixement ha estat més important; on menys, a Les Corts, on la població es manté molt estable.

Per components, el saldo vegetatiu negatiu és generalitzat; l'excepció és Ciutat Vella on és molt baix però positiu (111 persones), i ho és per segon any consecutiu. Contràriament, **tots els districtes guanyen població pel moviment migratori**, amb l'Eixample i Ciutat Vella com a grans receptors (entre tots dos, absorbeixen el 40,6% del total de nous immigrants del 2019). El saldo administratiu és negatiu a tot arreu, mentre que en els canvis de domicili dins de la ciutat tornen a ser l'Eixample, Ciutat Vella i Gràcia els únics que perden veïns en favor d'altres districtes.

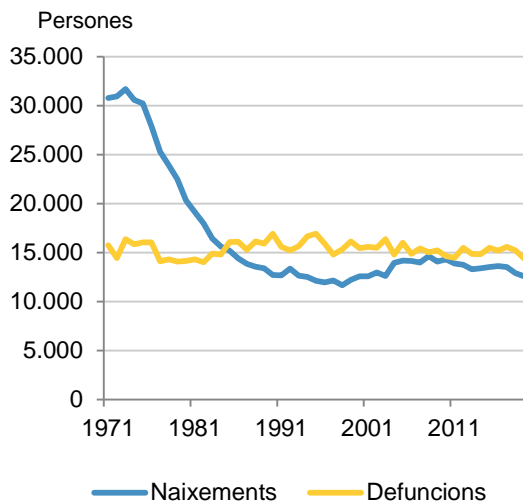
Gràfic 25: Saldos dels moviments demogràfics per Districtes, 2019

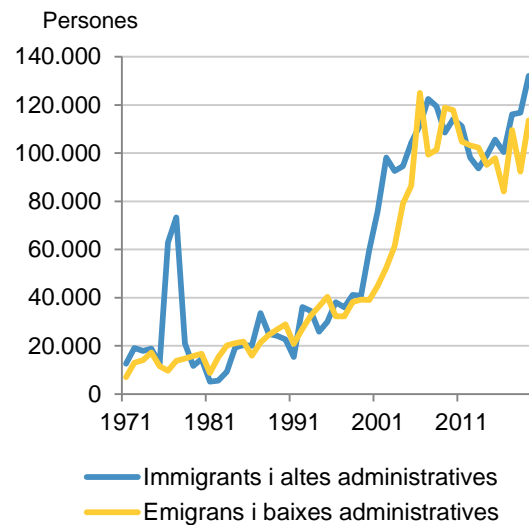
5.1.1 El moviment natural de la població

Barcelona va registrar durant l'any 2019 al Padró **12.560 altes per naixement i 14.401 baixes per defunció**. Com en els darrers trenta-cinc anys, Barcelona registra cada any més defuncions que naixements, però mentre les defuncions es mantenen estables al voltant de les 15.000 anuals, l'evolució a la baixa dels naixements reflecteix una gran transformació demogràfica que es completa amb l'evolució dels moviments migratoris. Els gràfics adjunts recullen aquests moviments durant les cinc darreres dècades.

Gràfic 26: Naixements i Defuncions (1971-2019)

Gràfic 27: Immigrants, Emigrants i moviments administratius (1971-2019)

Tot i la moderació del darrer any, la trajectòria descendent dels naixements ha situat la xifra de 2019 **en mínims dels darrers vint anys**. Alhora, la **taxa de natalitat ha quedat al llindar del 7,7‰**, en l'òrbita de la primera meitat de la dècada dels noranta del segle passat, quan s'assoliren mínims històrics. Pel que fa a la fecunditat, les dades de 2018 – les darreres disponibles- confirmen la tendència descendent. Per un cantó, la taxa de fecunditat ha tornat a baixar i se situa en un 34‰, la més baixa dels darrers anys. Per grups d'edat, el de les dones de 30 a 34 anys és la més alta, amb un 70,9‰, seguida de les de 35 a 39 amb un 67,7‰. La mitjana d'edat de la mare en tenir el primer fill va ser de 33,6 anys, idèntica a la de l'any passat i mig any més que un quinquenni enrere. Pel que fa a l'Índex Sintètic de Fecunditat, el nombre mitjà de fills per dona en edat fèrtil va ser de 1,16 fills per dona. Com al conjunt d'Espanya i d'Europa, està molt per sota del nivell de reemplaçament d'una població.

En línia amb els registres històrics universals que mostren que sempre neixen més nens que nenes, Barcelona el 2018 va anotar 6.112 naixements de nenes i 6.448 de nens. Els nadons de nacionalitat estrangera continuen guanyant pes relatiu: el 2019 van suposar un 26,5% el total, gairebé set punts més que el 2015. Pakistan, Itàlia, el Marroc i França són les principals nacionalitats dels nadons de nacionalitat estrangera registrats al Padró durant l'any 2019. La taxa de natalitat de la població espanyola continua a la baixa, i ja se situa en el 7,0‰, mentre que la de l'estrangera està estabilitzada a l'entorn del 10,4‰.

Si fem un cop d'ull als noms que s'han imposat entre els nadons, entre les nenes els preferits han estat Júlia/Julia, Emma, Martina, Sofia/Sofía, Ona i Aina. Pel que fa als nens, els preferits van ser Marc, Jan, Àlex/Álex, Leo i Lucas. Amb lleugeres variacions d'ordre, són noms que es repeteixen en els darrers anys.

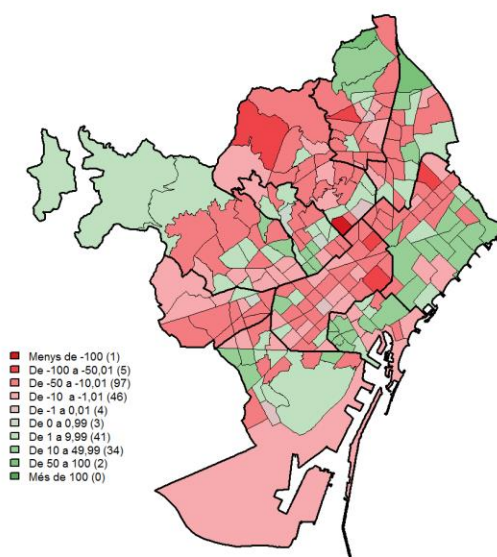
Pel que fa a la mortalitat, l'any 2019 van morir més dones (7.565) que homes (6.836), i en una immensa majoria –un 97,7%– van ser persones de nacionalitat espanyola, en sintonia amb la composició demogràfica i a l'estructura d'edats de la població. La mitjana d'edat de les persones que van morir va ser de 81,9 anys, consolidant la tendència a l'alça dels darrers anys.

L'esperança de vida de la població resident a Barcelona, per l'any 2017 –darrera data disponible– ha interromput una llarguíssima trajectòria alcista i ha retrocedit molt lleugerament, del 84,2 anys el 2016 al 83,9 anys el 2017. La reculada s'ha donat tant per les dones (que passen de 86,9 a 86,7 anys) com pels homes (que passen de 81,2 a 80,7).

Després d'un trienni creixent, els darrers registres de **nupcialitat cauen un 11,1% i retrocedeixen a nivells de 2014**. La davallada de matrimonis de residents segons les darreres dades disponibles –de 2018– és generalitzada: afecta tant matrimonis de dos com d'un sol sexe, així com als religiosos i als civils. En conjunt, es van celebrar 5.648 matrimonis, dels quals un 93,9% va ser entre una dona i un home, i un 22,5% va ser entre una persona de nacionalitat espanyola i una d'estrangera. Per tipus de celebració, els matrimonis civils continuen guanyant pes sobre el total ja representen un 84,6% del total.

Des del punt de vista territorial, tots els districtes excepte Ciutat Vella han registrat el 2018 un saldo natural negatiu. Per barris, la contribució positiva del saldo vegetatiu s'estén a 21 dels 73 barris, mentre que en termes d'Àrees Estadístiques Bàsiques són 80 de 233.

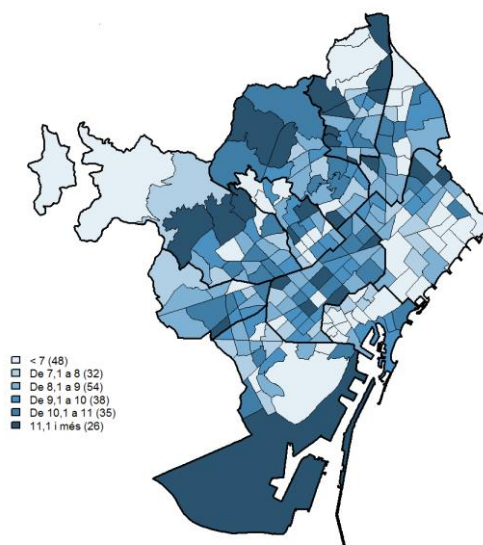
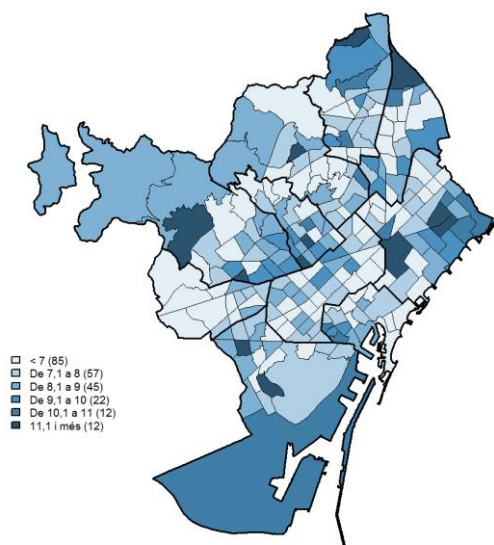
Mapa 14: Saldo del moviment demogràfic natural (naixements-defuncions) per AEB, 2019

La taxa de natalitat de Barcelona (naixements registrats al Padró per mil habitants) l'any 2019 ha estat del 7,7‰. Les taxes més elevades se situen a l'extrem nord de la ciutat i algunes zones de Sant Martí, Ciutat Vella o Gràcia. La taxa de mortalitat (defuncions de residents registrades al Padró per mil habitants) l'any 2019 ha estat del 8,8‰. Destaquen els valors de les AEB de l'extrem muntanyenc d'Horta-Guinardó, amb població força envellida. Als dos mapes, com passa amb molts altres indicadors, la gran extensió geogràfica de la Zona Franca encobreix el seu escàs pes demogràfic.

Mapa 15: Taxa de natalitat per AEB (‰), 2019

Mapa 16: Taxa de mortalitat per AEB (‰), 2019

5.1.2 El moviment migratori i administratiu de la població

Durant l'any 2019 a Barcelona es va registrar un saldo migratori (immigrants menys emigrants) positiu de 53.644 persones i un saldo administratiu (altes per omisió menys baixes per inscripció indeguda o caducitat) negatiu de 35.199 persones. En conjunt, 2019 anota un saldo migratori i administratiu positiu de 18.445 persones.

El moviment migratori està protagonitzat per adults joves que venen de l'estranger en el cas de les arribades, i per adults joves que marxen a la resta de Catalunya en el cas de les sortides. Per edats, la diferència entre altes i baixes totals ha estat positiva en nens, joves i adults- joves, alhora que el signe s'inverteix en les edats avançades. El guany quantitativament més importants per franges d'edat són els corresponents a adults joves de 25 a 29 anys (+9.916 persones), a joves de 20 a 24 anys (+8.463 persones) i a adults de 30 a 34 anys (+3.105 persones).

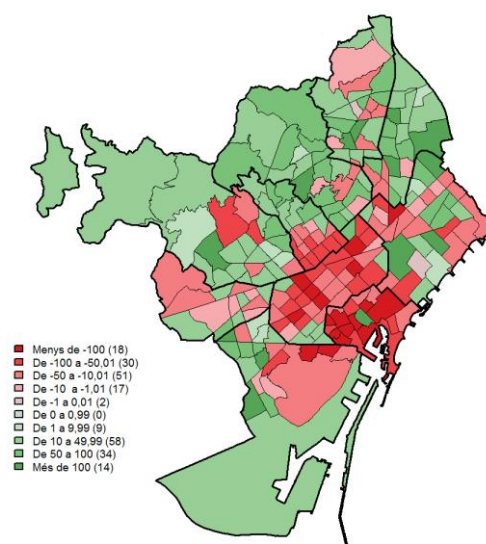
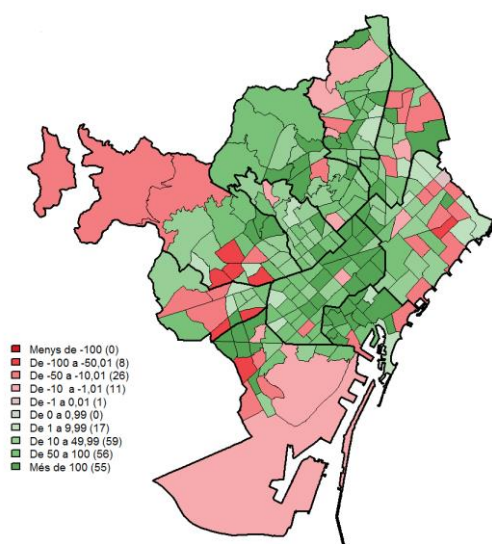
Del total d'altes per immigració (115.308 persones), la major part (un 78,0%) ha nascut a l'estranger, alhora que un 14,3% ho ha fet a la resta de Catalunya i el 7,7% restant a la resta d'Espanya. Per municipis, els fluxos més nombrosos amb origen a la resta d'Espanya són els originaris de l'Hospitalet de Llobregat, Madrid, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sabadell i Sant Cugat del Vallès. De l'estranger, els principals punts d'origen són Argentina, Colòmbia, Veneçuela, Itàlia, Perú, Hondures i Pakistan.

El perfil predominant dels emigrants correspon a persones joves que van majoritàriament a la resta de Catalunya i a la resta d'Espanya. Com en el cas dels immigrants, les franges d'edat d'entre 25 a 29 anys (-8.288 persones), de 30 a 34 (-9.398 persones) i de 35 a 39 (-7.858 persones) són quantitativament les més importants. Tanmateix, cal tenir present que una part important de la població de nacionalitat estrangera és donada de baixa per caducitat en la inscripció al Padró, sense poder saber, per tant, la seva destinació. Igualment, desconeixem la procedència dels moviments generats per les altes per omisió.

Els emigrants són majoritàriament espanyols (un 62,6%) i els lloc preferits de destinació són, com en el cas dels immigrants però amb lleugeres variacions d'ordre, grans ciutats de l'entorn metropolità de Barcelona i Madrid: per ordre, són l'Hospitalet de Llobregat, Badalona, Madrid, Sant Cugat del Vallès, Santa Coloma de Gramenet, Sabadell i Terrassa. A l'estranger van emigrar l'any 2019 5.105 persones, a destinacions molt disperses, entre les quals les més importants en termes numèrics són Regne Unit, Alemanya, els Estats Units, França, Suïssa i Itàlia.

Mapa 17: Saldo migratori i administratiu per AEB, 2019

Mapa 18: Saldo per canvis de domicili intern (AEB d'alta-AEB de baixa) per AEB, 2019

Els canvis de domicili dins de la ciutat (migració interna) segueixen a l'alça per tercer any consecutiu. Els gairebé cent-mil moviments registrats (99.199) suposen un augment del 7,3% en relació amb els registrats un any enrere, quan ja van créixer a una taxa similar. Aproximadament la meitat de les persones que canvien de domicili dins de Barcelona (un 48,5%) opten per romandre en el mateix districte. Els districtes amb una taxa més alta d'autocontenció són Nou Barris (61,3%) i Sarrià-Sant Gervasi (55,8%), mentre que Gràcia (36,6%) i Les Corts (37,7%) són els districtes que menys retenen els seus residents quan canvien de domicili dins de la ciutat.

Majoritàriament, com la resta del moviment migratori, són els adults joves els que més canvien de domicili dins de la ciutat: l'edat mitjana des residents que protagonitzen les migracions internes és de 33,7 anys, molt semblant a la d'anys precedents. Majoritàriament (un 54,0%) tenen nacionalitat espanyola, però aquesta proporció és

descendent i ha baixat sis punts des de 2016. D'entre els estrangers, els que generen més desplaçaments interns són italians, pakistanesos, xinesos i veneçolans.

Pel que fa als canvis de nacionalitat, durant l'any 2019 ha canviat la nacionalitat de 6.930 residents, dels quals un 89% n'han adquirit l'espanyola. L'edat mitjana de les persones que han canviat de nacionalitat és 30,5 anys, dos anys i mig més que un any enrere.